తాయమ్మ కథ

-కరుణ

ఒడ్లుపడ్తున్నగని మన్సుల మన్సు లేదు. పొద్దున్నుంచి ఒంట్ల సత్తువంత ఎవరో చెయ్యిబెట్టి దేవినట్టుగుంది. అందులోటి పొద్దున్నుంచి అన్నం తిన్లే.

ఒంటిగంటయ్యింది. మిల్లుకాడికి ఒగరి తర్వాత ఒగరు ఒస్తనే వున్నరు. అప్పుడే ఒడ్లు పట్టుడైపోయింది. పాణమంత జరమొచ్చినట్టుగుంది. కాల్లు గుంజుతావున్నయి. కాసేపు కూలబడ్దామని ముడ్డి మోపుతున్నంగనే కుమ్మరి మారమ్మొచ్చి

''ఓ తాయమ్మొదిన జరొచ్చి గీ గంప దించు'' అన్నది.

లేసి గంప దించిన.

''అట్టున్నవేంది తాయమ్మొదిన, జరంగిని ఒచ్చిందా?''

మారెమ్మతోటి మంచి దోస్తి. ఇద్దరం కష్టపడేటోళ్ళమే. మారెమ్మ మొగడు సుత మంచోడు గాడు. మారెమ్మ ఎప్పుడైన పగటిపూటే ఒడ్లు తెస్తది. పగలు ఊర్ల జనం కూలికి పోయేటోళ్లు కూలికి పోతరు. ఎవరి పన్లల్లకు ఆళ్ళు పోతరు. పట్టించుకొని కాసేపు ఒకరి బాధలు ఒగరం జెప్పుకొని ఊర్ల సంగతలు గిన మాట్లాడుకుంటం.

''మంచి మంచోళ్లకు సావొస్తది నాకు రాదేంది పిల్ల''

''అయ్యో! అంతలావు మాటనుకుంటవొదినా. ఏమైందిప్పుడు''

''ఏంగావాలె పిల్ల మీ అన్న మిల్లమ్మేటట్లుండు''

''మిల్లమ్మితె ఏంజేస్క బత్కుతరొదినా? అన్న జెయ్యడు నిన్ను జెయ్యని యడా? బాగుందన్నయవారం'' అని ''కొడుకులేమంటుండ్రు''

''కొడుకుల నోట్ల మన్నుబడ ఏం కొడుకులు మారెమ్మ''

''కన్న కష్టాలు పడి సదివించినవు. ఆళ్ళు పట్టించుకోకపోతె ఎట్లొదినా''

''ఆళ్ళు పెద్ద పెద్ద ఉజ్జోగాలు చేసుకుంటోళ్ళు. అళ్ళకు మన కష్టాలు కానరావు మారెమ్మ''

''నువ్వు పడ్డ కష్టాన్ని ఇంతెల్ల మర్సిపాయిండ్రంటవా ఒదినా?'' నమ్మలేక మారెమ్మ.

''కష్టపడ్డోనికి కష్టం సంగతి తెలుస్తది. కష్టపడనోనికి కష్టం ఎట్ల తెలుస్తది మారెమ్మ''

''అవున్లే ఒదినా, ఎంతైనా సదువుకున్నోడి కంటె సాకలోడు నయం''

''నిజమేగద. నా కొడుకులు మంచి సదువులు సదువుకుంటున్నరని కష్టంజేసి పంపుకుంట మురిస్తిగని. ఆళ్ళు సదువుకొని జూసుకుంటరా? సూసుకోరా? అని సూసుకోకపోతి.''

''అన్న సంగతి ఇన్నేండ్ల సూస్తున్నగద. మిల్లమ్మిండంటె నిన్ను నట్టేట్ల

ముంచినట్టే ఒదినో... జర జాగ్రత్తగుండు. ఇట్ల మాట్లాడుకుంటుంటె పొద్దు గూకింది. మొదలు నాయి పట్టొదినా'' అని ఒడ్లు పట్టించుకొని ఎళ్లిపోయింది. తర్వాత ఇంకొక వెయి పట్టిన, ఎవ్వరు రాలె మిల్లుకాడికి. ఆన్నే కూసున్న.

పెద్ద మన్సులల్లకు పొద్దునగంగ పాయిన మనుసులు ఇంకా రాలే. పంచాతేమైతుందో ఏవో. పంచాతి నాకు, అన్నారికి అయిత ఈళ్లు బోవుడేందో. అన్నారి పంచాతి పెట్టుకొనుడేంది. మా బావ ఇంటికి పిలిపిచ్చి ఒడ్లు రాకుంట తలుపులు మూసుకొమ్మనుండేందీ. మా ఆడిబిడ్డ ఇంటికొచ్చి అన్నారి నిను ఇంట్లనుండి గుంజికొడ్తదంట అని బెదిరించుడేందీ. అల్లుడొచ్చి మిల్లు, ఇల్లు అమ్ముదామనుడేంది. ఈళ్లందరు ఏదో మాట్లాడుకొని సేస్తున్నట్టనిపిస్తుంది. సూడబోతె నింజగనే మిల్లుగాని అమ్ముకరారు గద. ఇన్నేండ్ల సంది లేంది అన్నారి ఇప్పుడు పంచాతి పెట్టుదియాలి. కొడుకుల సూద్దునా అట్లున్నరు. మిల్లు నా చేతుల్నుంచి పోతే నన్ను గొరగానిస్తరా? పని జేస్క బతుకుతుంటెనే అగమాగం జేస్తున్నరు.

ఏం బతుకు నాది. పుట్టి బుద్దెరిగిన కాన్నుంచి ఎన్నడన్న నిమ్మళంగుంది లేదాయె. ఆనాడు మేనమామింట్ల. పెండ్లయిన కాన్నుంచి ఈడ. ఎన్నడు కష్టాలేనాయే. ఈ పెండ్లి ముదునష్టంగాను పెండ్లైనకాన్నుంచే మరీ పాణానికి సుఖం లేకుంటపోయింది. అనుకుంటుంటె ఎన్నటివి గుర్తుకొచ్చింది. పెండ్లైట్లయింది. పెండ్లైనకాన్నుంచి ఎట్ల బతికింది కండ్లల్ల మెదిలినట్లయ్యింది.

○○○

పదకొండేండ్లుంటయ్. మోకాల్లకాడికి లంగ తొడుక్కోని, జాకెట్ ఏసుకుని, చింపిరిజుట్టు పెట్టుకొని, ఎర్రగ, బక్కగ, కట్టెపుల్లోదిగ వుండేది. పొద్దున్నే సాంపి జల్లేటందుకు పొద్దుగూకాల ఊరియట్కి పొయ్యేది. బర్లన్ని ఊర్లకొస్తుంటయప్పుడు. అప్పుడయి పేడ బెడ్తుంటె ఉర్కి ఉర్కి ఆటెనక్క బడి తట్టనిండ పేడ నింపుకొని ఇంటికి మల్లేది. అయ్యాలట్లనే తట్టనిండ పేడ ఏస్కోని ఇంటికొచ్చిన. ఇంటికొచ్చి సాంపిగోళంలో పేడేసి, గోళంమీద తట్ట బోర్లించి వచ్చేసర్కి గలవముందల చానా చెప్పులున్నయ్. ముగ్గురు కొత్తోళ్లు మంచంల కూసొని వున్నరు. మావయ్య ఆళ్ల పక్కన్నే మంచంల కూసుండు. అమ్మ మొగురాని కానుకొని కూసుంది. అమ్మ ఎప్పుడొచ్చిందో నేను పొయ్యి అమ్మకాడ కూసున్న.

ఒళ్ల కూసబెట్టుకొని తల నివురుకుంట ''బావున్నావురా తాయి'' అన్నది.

నాకు ఏడుపొస్తుంది. బాగున్నని తల్కాయూపిన.

మావయ్య ''ఇటచ్చి నిలబడు తాయమ్మ'' అన్నాడు.

అమ్మేవో ''మామయ్య పిలుస్తుండు పోవే'' అన్నది.

నేను పొయ్యి మావయ్య పక్కన నిలబడ్డ. మంచంల కూసున్నోళ్లు సూస్తా వున్నరు. ఆళ్లట్ల సూస్తుంటె భయమైంది.

తర్వాత మావయ్య ''లోపలికి పో'' అన్నడు.

పొద్దుగూకాల కోన్ని గోసి కూర ఒండింద్రు. అన్నం తిని ఒచ్చినోళ్లు పొయ్యింద్రు. అమ్మ మొకమంత ఎట్లనో వుంది. మేంకూడా అన్నం తిని పండుకున్నం. అమ్మ, నేను ఒక్క మంచంల్నే పండుకున్నం. ఫండుకున్న కొంచెం సేపటికి మావయ్య వచ్చిండు. ఆళ్లను ఊరిబయటిదాకా తోలి - మంచం దగ్గిరికి వచ్చి ''అక్కా!'' అని పిలిసిండు.

అమ్మ ''ఏందిరా?''

మామయ్య ''నిద్రపట్టిందా?''

అమ్మ ''ఇంక పోలే'' అని అమ్మ గూడ లేసి కూసొని మావయ్యకు కూసొమ్మని సోటిచ్చింది మంచంమీద.

మావయ్య ''ఈ సవంధం గురించి ఏవనుకుంటున్నవక్కా ...''

అమ్మ ''నేననుకునేదేవుందిరా. నువ్వేమనుకుంటున్నావ్''

మావయ్య ''ఎట్ల జూసినా ఈ సవంధం బాగుంది. పిల్ల మనకు ఎదురు సూడాల్సిన పల్లేదు. నువ్వేవంటావ్.''

అమ్మ ''నేనేవంట - అంత నీ ఇష్టం. పిల్లను నీకప్పజెప్పి నాలుగేండ్లయ్యింది.''

మావయ్య ''తాయిని నా సొంత బిడ్డలెక్క సూసుకున్న. దానికేం లోటు రానిచ్చిన''

అమ్మ ''నువ్వు లోటు రానిచ్చినవని అంటున్ననా''

మావయ్య ''మరి సవంధం ఖాయం జెయమంటవా?''

అమ్మ ''నీ ఇష్టం.''

మావయ్య ''నీ ఇష్టమేంది. మన్సులేవుందో జెప్పరాదా?''

అమ్మ ''నా వునస్సులుండేదేవుందిరా. రెండో సవంధం. ఇంతకు ముందున్న పిల్లని కన్నకతలుబెట్టి ఎల్లగొట్టింద్రంట.''

మావయ్య ''ఎవరో పట్ననోళ్లు అట్ల జెప్పింద్రేవో. మొదటిపిల్లను ఎళ్లగొట్టింద్రు గద. రెండోదాన్ని మంచిగ సూసుకుంటరు. అయినా ఇంతకంటె మంచి సవంధం తేవటం నావల్లగాదు. నాకు పిల్లలున్నరు.''

అమ్మ ''సరె అట్లనే గానియ్యి. దాని రాతెట్లుంటె అట్లయితది''

మావయ్యకు కోపమొచ్చినట్టుంది. ఎళ్ళిపోయిండు. అమ్మ పండుకొని గుణుక్కుంటా వుంది.

''ఇట్లాంటోడు నా యిష్టమడుగుడేందో. పిల్లల్లేరు సాదుకుంటన్లె తెచ్చుకొని, పిల్లలు పుట్టంగనే ఆళ్ల పీతిగుడ్డలుతికించిద్రు. ఆళ్లను ఏడిస్తె ఆడించింది. అది యిప్పుడే పిల్లలతల్లైంది. కన్నసాకిరి చేయించుకున్నరు. సిన్నపోరని లేదాయె. చిత్కపోరని లేదాయె. ఇంటెడు పని చేయించుకుంటుండు. ఏవెర్గనట్లు 'తాయికేం లోటు రానిచ్చిన సొంత బిడ్డలెక్క సూసుకున్న' అంటుండు. తను గన్నబిడ్డే అయితే ఇంత కష్టం జేయించుకునునా. ఇట్ల ఎవనికో ఓనికి అంటగట్టునా. దాని బతుకినిట్ల అన్నాయం పాల్జేసునా. దాని

ప్రతి విషయంలో మీరు తీసికొనే నిర్ణయం సరైనదే.... అలాగే

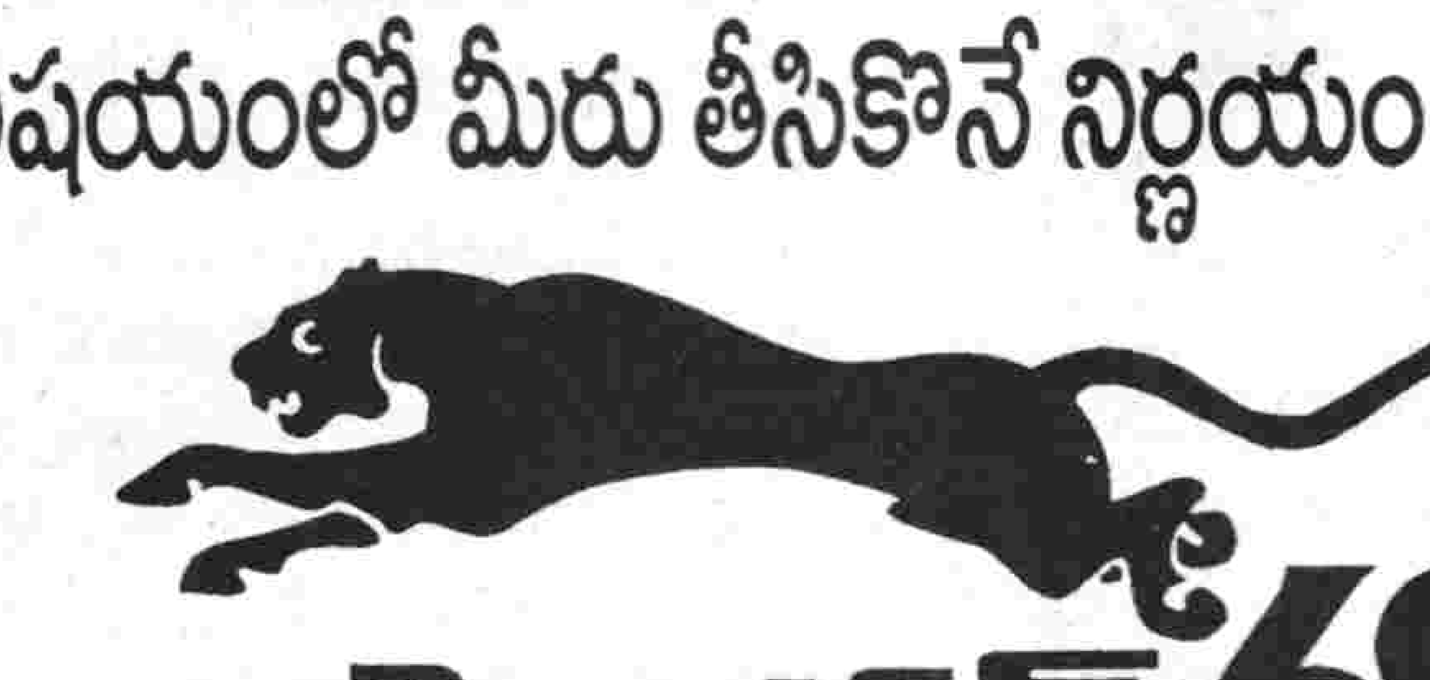

జిన్‌సెంగ్ కలిసిన ఫాంథర్ 69 క్యాప్సూల్స్ తీసికొని

సంతృప్తికరమైన దాంపత్య సుఖాన్ని మీ సొంతం చేసికోండి

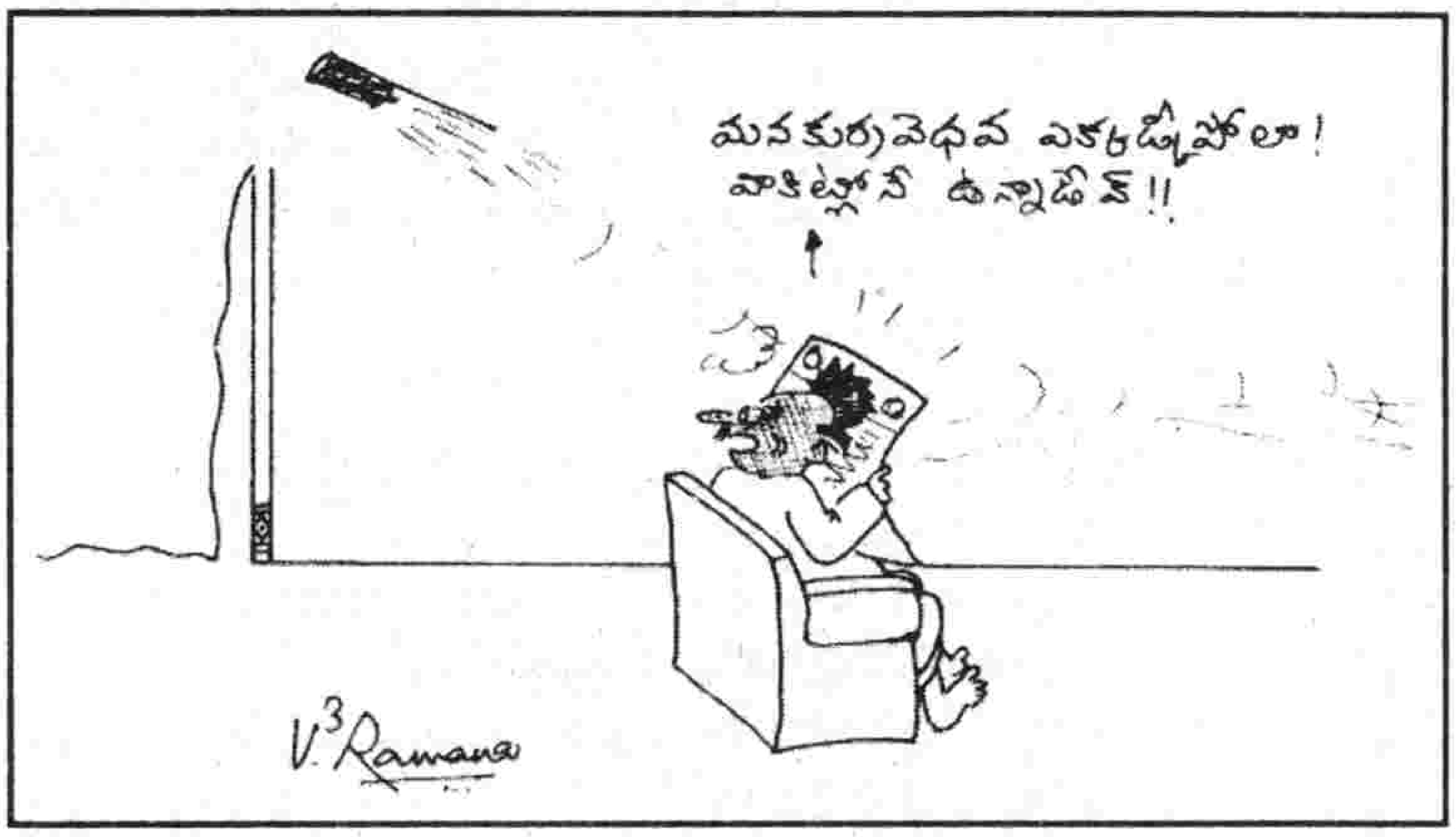

బతుకిల్ల బుగ్గిపాలుగాకుండ తీస్కపోదునా? ఏడికి తీస్కపోను. చేతిల చిల్లిగవ్వ లేదు. తిండికెల్లుడే కనాకష్టంగుంది. ఈ అన్నాయాన్నిట్ల సూసుకుంట ఊకోవాల్సిందేనా? దాని తండ్రే బతికుంటె దానికీ గతి పట్టకపోవును గద. ఎన్నునుకొని ఏంలాభం దాని బతుకేం గానుందో''

నేను అటువైపు తిర్గి పండుకుంటె తనకైయ్యి తిప్పుకుంది. తలకాయ మీద జెయ్యేసి నివురాతా వుంది. గుండెలు అప్పుడప్పుడు ఎగిరిపడ్తున్నయి. రెండు మూడుసార్లు ముక్కుగూడ చీదింది. ఏడుస్తున్నట్టుంది.

పెండ్లంటె ఏందో తెల్వకుంటనే పెండ్లైపోయింది.

★ ★ ★

ఆ యిల్లు అల్కేటందుకే మున్నాల్గు గంటలు పడ్తది. ఆకిలి గూడ పెద్దదే. దానికో గంటసేపు పడ్తది, 10 కుండలు సొంపి జల్లాలి. ఆరు బర్లున్నయి. అండ్ల ఎప్పుడు రెండు మూడు బర్లు పాలిస్తయి. బర్లకాడికి సాకిరంత నాదే. సల్ల నాకు పెర్గు ఆళ్లకు. 50 మేకల దాంక వున్నయి. మేకలను గోస్తె పొట్ట పేగులు తలకాయ కూర గిన నాకేస్తరు. మేకలను, బర్లను జీతగాడు కాసుకొస్తడు. 100 దాంక కోళ్లున్నయి. కోళ్లను గమ్ముడు, అయి గుడ్లు పెడ్తె గిన తీసేది నేను. తినేది ఆళ్లు. 10 ఎకరాల పొలం, 7 ఎకరాల చెల్క వుంది. పొలం పన్లుకు పోవాలి. నాట్లెయ్యాలె. కలుపు దియ్యాలె. కోతలుగొయ్యాలె, మల్ల పొయ్యిలకు కట్టెలు కొట్కరావెల, కారం దంచాలె, పసుపు దంచాలె, బర్లకు గడ్డి గోస్కరావాలె.

పొద్దున్లేసినకాన్నుంచి రాత్రి పండుకునే దాంకా నడువులిరిగేటంత పని. ముడ్డిమలుప ఈలుగాదు. ఈ పన్లన్ని ఒదాని తర్వాత ఓటి పెద్దమనిషినయ్యే సరికి మీదపడ్డాయ్.

తిండి రెండుపూటలే. పొద్దున సర్జగట్క. లేకుంటె జొన్నగట్క. సగం గట్కకు గూడ కూర సరిపోకపొయ్యేది. మిగిల్నిగట్కలంత సల్లపోస్కొని తొక్కు అంచుకు పెట్టుకుని తాగేది. రాత్రికి వరన్నం. మా ఏరాలు రెండు పూట్ల వరన్నమే తినేది. గట్క తినవని మా అత్త పెడ్తె 'ఈ కుక్కపెయ్యి ఎవర్తింట'రని పల్లెం నూకిపొయ్యేది. మా అత్త మల్ల వరన్నం పెట్టి పిలిస్తే ఒచ్చి తినేది. నాగ్గూడ వరన్నం పెట్టవని అడ్గితే 'తింటె తిను లేకుంటె ఊర్కో. లెస నీల్గుతున్నవ్' అనేటోళ్లు. గట్క తిననంటె వరన్నం పెట్టేటోళ్లు ఎవర్లేరు. మా ఏరాలు మా అత్తకు అన్న బిడ్డ. నేను దూరపుదాన్నయితి. ఇంట్ల అందరు సబ్బుతోటి తానం జేస్తె నేను తౌడుతోటి జేసేది. ఏవన్నంటె ''నీ మొగణ్ణి తెమ్మనరాదు. నీ మొగడు తెస్తుంటె ఒద్దన్నవా?'' అనేటోళ్లు. నా మొగడేవో నా మాటినడాయె.

మూడురోజులకోపాలి తానం జెయాలె. ఓనాడు తానం జేసొచ్చి చీర కట్టుకుంటుంటె సూస్తావుండు. ఏందో నిమ్మలంగ సూస్తుండని సిగ్గయింది. చీర కుచ్చిలు పోసి బొడ్లకు దోపుకొని అట్లనే ఒంటింట్లకు పోయి పీటేసిన. ఒచ్చి కూసుండు. పల్లెం ముందల పెట్టి అన్నం బెట్టిన. కూరేద్దామని తిరగంగనే పులోదిగ మీదపడ్డడు. యాడ పడ్తె ఆడ గుద్దుతుండు. ఇంతెల్ల అంత కొపమొచ్చే పనేం జేసిన్నో అర్థంగాలె. ఏడుసుకుంట ''ఏంది అల్ల గొడ్తవు. నేనేం జేసినిపుడు''

''ఏవెర్గనట్లు మాట్లాడుతుంది జూడు ఎర్రిపిల్ల. లంజెశెకలు. ఏమిండడు సూడాలనే చీరకుచ్చిల్లు పోసి కిందికేలాడేసినవు. గోసి పొయ్యి లంజె. గోసిపోయ్. ఇంకోపాలిట్ల నా కండ్లకు కన్పించినవో బత్కవు బిడ్డ మల్ల'' అని నిలబడ్డడు.

ఏడుసుకుంట గోసిపోసిన.

అప్పుడు తిన్నాడు అన్నం కడుపార.

ఇట్టనే ఓపాలి శుక్రారం తలకు పోసుకున్న. అన్నంగిన తిని నెత్తికి నూనె రాస్కుందావని కూసున్న. మా అత్త ఎవరింటికో పొయ్యింది. మా ఏరాలు అర్రల పండుకుంది. నెత్తికి నూను రాసుకున్న జడేస్కాని నాల్గైదేండ్లైతుంది. జడేస్కోవాలనిపించి నెత్తి నున్నగ దువ్వి జడేస్కొని అద్దంల జూసుకుంటున్న నెత్తూసిపోయి జడ సన్నగ బడ్డది. గని ఎంతైన జడ అందం జడదే అనుకుంటు అద్దాన్నిన ఆ పక్క ఈ పక్క తిప్పి సూసుకుంటున్నన. యాడంగొచ్చిండో సూల్లే. జడెంటికలు పట్టి అట్లనే లేపి కుదేసిండు.

''లంజెది సాన్దానిలెక్క తయారైంది సూడు'' అని గుద్దుతనే వుండు.

''జడేసుకొనుడు గూడ సాన్దానిలెక్క తయారవుడా?''

''సంసారం జేస్కునే ఆడ్దెవతి ఇట్ల సోకులబడదు. జడిప్పక ఇంక మాట్లాడుతుంది'' జడిప్పిముడేసుకున్నదాకా కొట్టి అన్నం తినకుంటనే బయటపడ్డడు. ఈలొల్లికి మా ఏరాల్కి మెల్కొచ్చి సూసిపోయిందిగని అడ్డురాలె.

రాత్రి మా బావ, ఈన కల్లుకుండ ముందలబెట్టుకొని తాక్కుంట మాట్లాడుకుంటున్నారు. మా అత్త మా ఏరాల్ని, నన్ను పిల్సి అన్నం పెట్టింది. అన్నం తిని పొయ్యి పండుకున్న.

బావ కల్లొంచుతుండు.

''రోజు రోజుకు దీని సోకులు ఎక్కువైతున్నయన్న''

బావ ''ఏవైందిరా?'' ఏం తెల్వనట్టు.

''దీని సంగతి జూస్తుంటే చానారోజులుండేటట్టు లేదు''

బావ ''మరి ఏంజేద్దామంటవురా?''

అత్త కోడి అట్టేసుకొచ్చి పెట్టుకుంట ''పన్లేకనే ఈ ఏశాలన్ని''

బావ ''ఏం పనిపెడ్తవంటవే'' అమ్మతో.

అత్త ''ఏదో ఓ పని ముడ్డి మెసలకుంట''

''అవునన్న సూరారంల ఒడ్లు పట్టే మిల్లు పెట్టిండ్రు ఈమధ్యనే. యవ గిరాకి. ఊరంతటికి ఒకటే మిల్లుంది. మిల్లాయన 'ఏం మిల్లో ఏవో ఈశ్వరయ్య ముడ్డి మలుపకుంట' అని అంటుండె. అది పెడ్తావన్న''

బావ ''మిల్లు పెడ్తె ఒచ్చిన పైసలు సక్కగిస్తదంటవా''

అత్త ''యియ్యక ఏడ్కిబోద్ది''

ఈన ''అదీ మిల్లు పెడ్తె నువ్వాడ కూసొని పైసల్దీసుకో అమ్మ''

ఇంతకుముందు బయిటో పురుగుతోటి మాట్లాడే ఈలుండేదికాదు. ఇప్పుడు మిల్లుకాడికి ఒచ్చేటోళ్లతోటి ముచ్చట్లు. ఏం ఒదినా అన్నం తిన్నావా? పనయిందా? లేకుంటె చిన్నమ్మా బిడ్డ పెండ్లిచేస్తున్నవా? అత్తా నీ కోడలు నీళ్లు పోస్కుందటగా ఎన్నో నెల? గియే ముచ్చట్లు. ఒగరి బాధలు ఒగరు చెప్పుకునేటందుకే వుంది. అందరు బాధలు పడేటోల్లే మగల కింద. ఒడ్ల ఇంజనన్న రిపేరుకు పోయేదిగని. నేనెన్నడు పోలే రిపేర్కు.

○○○

ఎప్పుడన్న పొద్దుగాల ఇంటికి రాలె. ఎప్పుడైన రాత్రి పదకొండు పన్నెండైతది. ఊర్ల అరుసుకునేటందుకు నా మొగుడికి చానా మందున్నరు. ఒచ్చి తలుపుకొట్టిండంట. నాకు మెల్కరాలె. అందులోంచి దూరం వున్న.

పొద్దుందాంక పనిచేసి చేసి ఒళ్లంతా పుండులెక్కయి పాణం జరవొచ్చినట్టు గుంది. పండుకోంగనే నిద్రపట్టింది. దముదమ గుద్దుతావుండు తలుపుని, మెల్కొచ్చి లేసి తలుపుతీసిన నన్ను తోసుకుంటు ఒంటిట్ల పొయ్యిదీపం ముట్టించి, ఇల్లంతా దీపం బెట్టి గూడు గూడు అర్ర అర్ర ఎతుకుతుండు. నా పాణమంత కోపంతోని ఒనుకుతుంది. అట్లనే కిరసనాయిలు మీదపోసి ఆ దీపం ఆనిమీదనే ఎయ్యాలనిపించింది.

''ఏంది ఏవో దేవులాడుతున్నవ్''

పండ్లు పటపట కొరుక్కుంట నాకేసి జూసిండు. నేను పొయ్యి మంచల పండుకున్న. దొడ్లకు గూడ దీపం పట్టుకొని పొయ్యి సూసొచ్చిండు. గడ్డావుల కర్ర బెట్టి పొడిసిండు. లంజోనికి లంజబుద్ధి దొంగోనికి దొంగబుద్ధి. దేవులాడు కుంటె దేవులాడుకోనియ్ నాకేవన్నా బయమా. నేను మంచంల ఇటు తిరిగి పండుకున్న. ఇల్లంత సూసుకొని ఒచ్చి కర్రతోటి ఒక్కటేసిండు.

''సస్తిన్రో నాయినో'' నడువు ఇరిగినట్టనిపించింది.

''లంజదాన మిండన్ని పంపిచ్చి ఏవెర్గనట్టు పండుకున్నావె. మిండన్ని పంపిచ్చి తలుపు తియ్యటానికి ఆలస్యమైంది లంజెకు. ఎన్నిరోజుల సంది సాగుతుందె ఈ భాగోతం చెప్పు లంజె చెప్పు'' అని గొడ్డును బాదినట్టు బాదిండు.

రెండేండ్ల లచ్చివి ఈ గోలకు లేసి ఏడుస్తావుంది. దాన్నోటి ఏసిండు. బిడ్డ గుక్కపెట్టి ఒకటే ఏడుపు.

''ఇంట్ల ఇంతమందివి వున్నం. ఏడంగ ఒస్తడురా ఒచ్చేటోడు'' అనంగానే మా అత్తను గూడ నూకేసిండు. ''ఈనితోని ఎవడు బెట్టుకుంటడు'' అను కుంట మా అత్త ఎల్లిపోయింది.

ఆని దెబ్బలు కాసుకునేటందుకే సరిపోతుంది.

''లంజె మాట్లాడవేందే'' అని దొర్క పట్టుకొని గుద్దుతావుండు.

బాడుకావ్‌కు నోరు తెరిస్తే లంజె అన్న పదవే దొరుకుతది.

''లంజోనికి లంజబుద్ధి''

''నన్నే ఎదురంటున్నావే. మిండన్ని సూసుకునే నీకింత ధైర్నమొచ్చిందే'' అని అలుపొచ్చేదాన్క వుతికిండు.

చీకటితోటి ఆకిలూకుతుండంగనే మా ఆడిబిడ్డ మొగడొచ్చిండు.

''బాగున్నవా అన్నా'' అని పొరకాడ పడేసి పొయ్యి కాళ్ళకు నీళ్లిచ్చిన.

''ఆ బాగున్న'' అని కాళ్లు కడుక్కొని ఇంట్లకు బొయ్యిండు.

నా పన్ల నేను పడిపోయిన. అన్నం తిని ఒడ్లమిల్లుకాడికి పోయిన. ఒడ్ల మిల్లుకాడికి పైసలు తీసుకునేటందుకు మా అత్తకు బదులు మా ఏరా లొచ్చింది. మా బావ వుద్యోగానికి పోలే. నీ మొగుడు బయటికి పోలే. ఈళ్లు ముగ్గురు ఇంట్ల కూసొని పొద్దన్నుంచి గంటలు గంటలు మాట్లాడు కుంటున్నరు. ఏవో గూడుపుఠాని జరుగుతుందేందో అనుకున్న. పన్ల బడి మర్సిపోయిన.

రాత్రి అన్నాలు తిన్నం. అన్నాలు తిన్న పళ్లాలన్ని కడిగి బోర్లిస్తుంటె మా ఆడిబిడ్డ మొగుడు ''తాయమ్మా'' అని పిల్సిండు.

''ఏందన్న''

''ఇసుంటరావె''

పొయ్యి నిలబడ్డ.

''మీ బావ జేబుల మూడొందలు రూపాయిలు పోయినంట''

''అట్టనా ఎట్ల బోయినయన్నా?''

''ఏవోనే అదే తెలుస్తలేదు''

''జేబుల పైసలు జేబులెట్ల మాయమైతయ్'' నేను

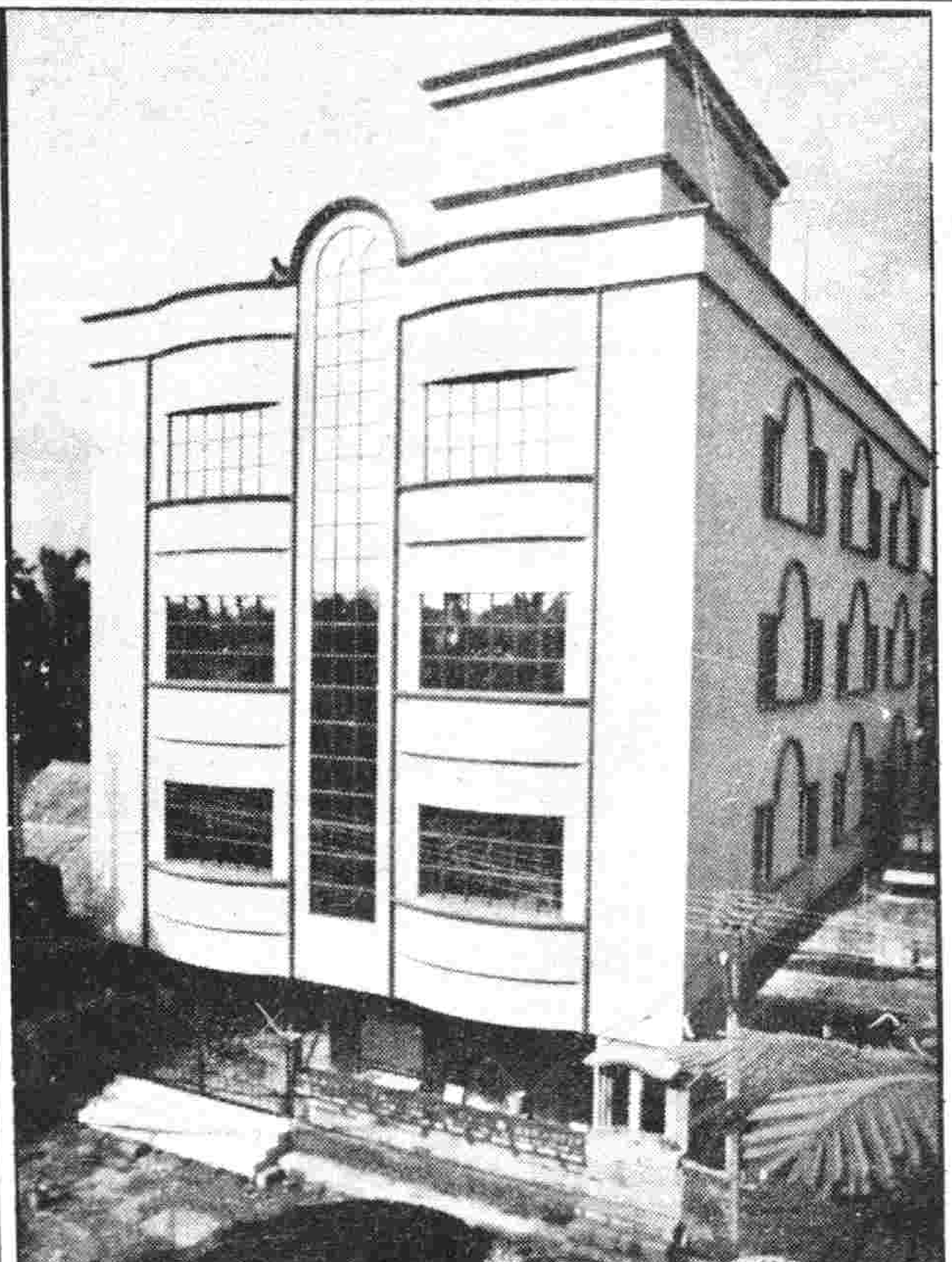

SURYA Residency

STAY AT HOTEL

SURYA Residency

A.C & Non A.C ROOMS

PUNYAMURTHULA VARI STREET,
POWER PET, ELURU - 2
PHONES : 40188, 40288

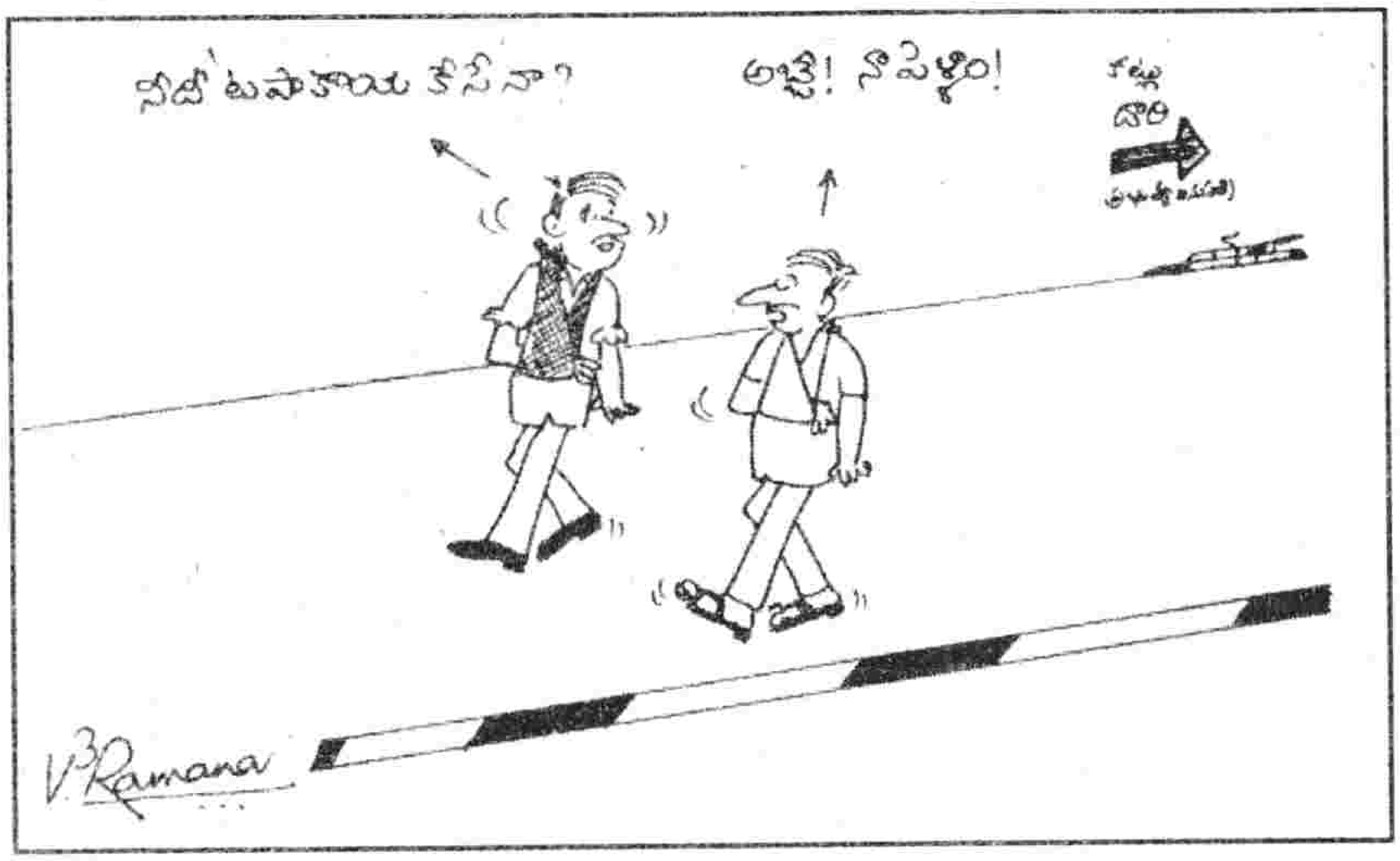

''అదే నేనంటున్న ఎవలన్న తీస్తనే గద పొయ్యేది'' ఆడిబిడ్డ మొగుడు.

నేనేం మాట్లాల్లే. అంత సప్పుడు లేకుంటుంది. మా అత్త సొసగిల్లుతుంది. మంచల మా బావ సుట్ట తాక్కుంట కూసుండు. నా మొగడెందుకో సప్పుల్లేకుంట కూసుండు. ఏరాలు ఏవో పనున్నట్టు ఇంట్ల బయటికి తిరుక్కుంట మాటలింటుంది. దొంగతనం నామీద పెట్టేటందుకే గీ మాటలన్ని. కొంచెం సేపటినంక, మల్ల మా ఆడిబిడ్డ మొగుడే ''తాయమ్మ నువ్వు గిన తీసినావే''

''అన్నా పదకొండేండ్ల పిల్లను ఈ యింట్ల బడ్డ. నా సంగతి సూస్తలేరా?''

మా అత్త ''అప్పుడప్పుడు పాతిక పర్క పోతనే వున్నయ్. ఇప్పుడు ఒందల కాడికొచ్చింది''

ఆడిబిడ్డ మొగడు ''తీస్తె చెప్పు తాయమ్మ. మీ బావకేదో అవుసరవున్న యంట. అయినా తీస్కొని నువ్వేం జేసుకుంటవు గని''

నా కడుపుల పేగులు కుతకుత వుడుకుతున్నయ్.

''యీ యింట్ల నేనే సచ్చిన్నా''

ఎంటనే నా మొగుడు మంచల కూసున్నోడు జర్రిపోతోలే మీదికురి కొచ్చిండు. మా ఆడిబిడ్డ మొగడాపి ''ఏంది ఈశ్వరయ్య, నేనడుగుతనే వున్న గద. జరసను'' అని మల్లి నాతోని ''ఏవంటవ్ తాయమ్మ. పంచాతులు, దెబ్బలు, తిట్లు ఎందుకే చెప్పు''

''మల్లట్లనే అంటరేంది. ఈ యింట్ల నేనొక్కదాన్నే వున్ననా?''

''సరే పెద్దదాని మీదనే గద నీ అనువానం. దాన్ని సుత అడుగత. నువ్వు చేదు, అది తీసా?'' అని

మొగరానికొనుకొన నిలబడ్డ మా ఏరాలు తోని ''సత్తెమ్మ నువ్వు దీసినావె''

''లంజెలు నామీదపడి ఏడుస్తరు. నా పిల్లలమీద పవాణం జేసి చెప్తున్న అన్న. నేను దీస్తె నా చేతులు బడిపోను, నా చేతులకు జెట్టబుట్ట'' అని ఏడుస్తనే వున్నది. అళ్ళందరు ఆమెని ఊకిస్తున్నరు.

''ఊకో సత్తెమ్మ ఊకో ... ఇద్దర్ని అడగాలని అడిగినం. నీ మీద అనువానం వుండిగాదు. నువ్వు తీసినవని గాదు''

మరి నా మీదనే గద అనువానం. అదే నేనేడిస్తె లంజెది తీసి ఏవెర్గనట్లు ఏట్లేడుస్తుంది జూడు అనుకునేటోళ్లు.

''సరే ఇప్పటికే బాగా చీకటిపడ్డది. ఏదన్నుంటె రేపొద్దటికి మాట్లాడు కుందాం'' అని ఆడిబిడ్డ మొగుడు కండువ దులిపి భుజంమీదేసుకొని తనకేసివుంచిన మంచలంకు పొయ్యి పండుకుండు.

అయ్యాళ రాత్రి కంటిమీద కునుకులేదు. ఆ మూడొందలు నేనే తీసిన అనుకుంటున్నరు. ఈళ్లనువానం ఏంజేసి పోగొట్టాలె. దొంగతనం ఒప్పుకోక పోతె దెబ్బలు తప్పేటట్టు లేవు. సరే, నేనే తీసినని ఒప్పుకుందునా, ఏ దొంగతనం జరిగినా, ఏంబోయినా నామీద పడ్డది. తిట్టటానికి సందిచ్చి నట్లైతది. ఏం జేద్దును. ఇదే ఆలోచన.

తెల్లారింది లేసి ఆకిలూకిన. సాంపి జల్లి ముగ్గేసిన, కోళ్ల నొదిలిన, బర్లకాడ పేడతీసిన. పాలు పిండి ఒంటింట్లకు తీసుకొచ్చిన. అందరు ఆన్నే వున్నరు.

''తాయమ్మ తప్పు ఒప్పుకోవే'' ఆడబిడ్డ మొగడు.

''చెయ్యని తప్పు నేనెట్ల ఒప్పుకుంట.''

''మరి కాలే నూనెల పైస తీస్తవా?'' ఆడిబిడ్డ మొగుడు.

''ఆ ... తీస్త. తడిబట్ట తానం జేసొస్త. పొయ్యి అంటించి నూనె బెట్టురి. కాని, నేనొక్కదాన్నేగాదు మా ఏరాలు కూడా తడిబట్ట తానం జేస్తది. నాతోబాటు కాలే నూనెల పైస దీస్తది.''

మా ఆడబిడ్డ మొగుడు బరబర నా మొగణ్ణి, మా బావని తీస్కొని దొడ్లకు బొయ్యిండు.

''తాయి తియ్యలేదు. అది అంత గట్టిగా మాట్లాడ్తుంది. సత్తెమ్మే తీసింది''

''లంజెది అట్లనే మాట్లాడ్తది బావ. దాని సంగతి నీకు తెల్వదు. రొండేస్తే అదే చెప్పది'' ఈన.

''నా భార్య తియ్యలేదు. నేను పెద్ద మనుసుల్ల పెడ్త''

''నీ భార్యను కూడా తడిబట్ట తానం జెయమను'' ఆడబిడ్డ మొగడు.

''దానకేం ఖర్మ అది జెయ్యదు''

''ఏం మాట్లాడుతున్నవ్ నారాయణ. ఇంక పదిమందిల పెడ్తనంటున్నవు, పెట్టు పదిమందిక్కాడ తెలుస్తది. యింట్ల ముచ్చట బయిటెందుకు ఏస్తరయ్య. పోరి పోరి ఎవరిండ్లకు ఆళ్లు పోరి'' ఆడిబిడ్డ మొగుడు.

ఏడోళ్లు ఆడికి పోయింద్రు. ఎవలి పిన ఆళ్లు జూసుకుంటున్నరు. మిల్లు పట్టుకుంట నేనున్న. మా ఆడిబిడ్డ మొగుడు పొయ్యేప్పుడొచ్చి ''తాయమ్మ పొయ్యస్తనే'' అని చెప్పి ఎళ్ళిపోయిండు.

ooo

పెద్దపిల్ల లచ్చిమికి ఆరో ఏడు పడ్డది. పెద్దడు శ్రీనివాస్‌కు మూడో ఏడు. చిన్నోడు కడుపులున్నడు. ఐదోనెల. నీళ్లు పోసుకున్నా పట్టెయాలె నీళ్లాడేదాంక. మల్ల తొమ్మిదోరోజు పురుడెల్లిన కాన్నుంచి పనిచెయ్యాలె. సంక్రాంతి దగ్గర కొచ్చింది. బోగి ఎల్లుండనంగ అమ్మ ఒచ్చింది. అంతకుముందు మూన్నాల్లు సార్లొస్తె తోల్లేదు.

ఇంటెన్క బర్లకు కుడ్తి కలుపుతున్న అమ్మొచ్చింది. అందరు సూస్తనే వున్నరు గని ఎవరు సప్పుడు జేస్తలేరు. తౌడు ఆన్నే పడేసి ఉరికినట్టె పొయ్యి అమ్మ చేతిల సంచందుకున్న. కాళ్లకు నీళ్లు ముంచిచ్చిన.

అమ్మ కాళ్లు కడుక్కుంటు ''బాగున్నావురా తాయి''

''ఆ...'' అనుకుంట తల్కాయూపిన. కండ్లల్ల నీళ్లు జలజలరాలుతున్నయి. దుఃఖమాగుతలే. ఏడాదిన్నర గావస్తుంది అమ్మను జూసి. అప్పుడే నెత్తంత తెల్లగ ముగ్గబుట్టోదిగ అయ్యింది.

''ఏడుస్తున్నావురా తాయి''

లేదని తల్కాయూపి, కొంగుతోని కండ్లు దుడ్సుకొన్న

''బానే వున్న గదరా. ఏడేడు మీద పడ్తుంది గద'' అమ్మ

ఏడాదిన్నర తర్వాత కల్సి ఒగరి కష్టాలొకరు, పలకరింపులు, ముచ్చట్లు అన్ని ఆ రెండు మాటల్ల అయిపోయినయ్. చెప్పుకుంటె తీరేటి కష్టాలు కావు.

అందరు ''బాగున్నవా'' అని తర్వాత పల్కరించిన్రు. యింటికి ఏ చుట్టం మొచ్చినా, పక్కమొచ్చినా కోడి తెగుతది. అమ్మ అందరితోపాటుగ ఆనక్కాయ కూరేస్కొని తిన్నది. కోడిగుడ్డు ఒండిన్రు. వాతవని అమ్మేస్కొలే.

ఒడ్లు పడ్తుంటె కాసేపు నా దగ్గర్నే కూసొని ఆ ముచ్చటీముచ్చట అడిగి,

ఊర్ల సుట్లాను మందలించొస్తని పొయ్యింది. రాత్రి పోరగాండ్లిద్దరు ఆళ్ల అమ్మమ్మకాన్నే పండుకున్నరు.

పాలు పిండిస్తె పాలుగాసుకుంట పొయ్యికాడ కూసుంది మా అత్త. మా ఏరాలు దూరవుంది. బాయిల నీళ్లు జేతి పొట్టుపొయ్యిమీద నీళ్లు బెడ్తున్న. అడగనా అని అవ్వు సైగచేసింది. పొయ్యాదుకుంట అడుగు అని తల్కాయూపిన.

ఒంట్లింట్లకు పొయ్యి ''ఒదినా పిల్లను పండుగకు తీస్కపోనొచ్చిన. అట్లనే కాన్పుగూడ జేద్దామనుకుంటున్న''

''దాని మొగడు సచ్చిండా నన్నడుగుతున్నవ్''

''ఇంతదాంక నిన్నడిగే తీస్కపోతిని గద. ఇంతెల్ల అంత కోపవేంది''

''కోపవేవుంది. ఇద్దరు పిల్లల తండ్రయ్యిండు. ఆన్నే అడుగు'' అని లేసిపోయింది.

పండ్లల్ల ఏపపుల్లేసి పండ్లు తొవుకుంటున్నడు. ఆయన దగ్గరికి పోయి అమ్మ ''ఈశ్వరయ్య, తాయమ్మను తీస్కపోనొచ్చిన''

''మిల్లుకు గిరాకుండేది ఇప్పుడే''

''మిల్లుకు గిరాకుండన్ది ఎన్నడు?'' అమ్మ.

ఏవన్లేక ''మా అన్ననడుగు''

''తోల్తవో? తోలవో? నువ్వు జెప్పరాదా?'' అమ్మ

''ఇంటికి పెద్దోడు మ అన్నుండంగ నేనెట్ల జెప్త'' అని మొఖం కడుక్కొని ఇంట్లకు పొయ్యిండు.

అమ్మ నాకాడికొచ్చి ''బిడ్డ! ఈపాలికూడా పంపించేటట్టు లేరు''

అమ్మ మొఖం జూసుకుంట అట్లనే నిలబడ్డ. ఏంజేయాల్నో తోస్తలేదు.

''సరే మీ బావను సుత అడిగి సూస్త'' అమ్మ.

మా బావ అప్పుడే చంబట్కపొయొచ్చి చెంబు గోళంల ఏసి ఇంట్ల బోతుండు. అమ్మ గూడ ఆయన ఎన్కాల్నే పోయి

''నారాయణ తాయమ్మను పండుగకు తీస్కపోనొచ్చిన''

''అమ్మనడగకపోయినావా?''

''అమ్మ నడుగుతే ఈశ్వరయ్య నడగమన్నది. ఈశ్వరయ్య నడిగితె నిన్నడగమన్నడు'' కొంచెం కోపంగనే అమ్మ.

''అత్త పంపిస్తది లేకుంటె మొగడు పంపిస్తడు. మధ్యన నేనెవర్ని పంపియటాన్కి'' ఆయన గూడ కోపంగనే.

''ఇట్ల ఒగరిమీద పెడ్తె ఎట్లనాయిన. లచ్చిమి పుట్కల పంపిస్తిరి. ఆరేండ్లాయె. ఆడిదాన్ని ఎన్నిసార్లని తిర్గ?'' అమ్మ.

''బాగుందొరుస నామీద ఎగుర్తున్నవేంది. పొయ్యి దాని మొగనిమీద ఎగురు''

''ఇండ్ల ఎగురుడేవుంది. నా బాధ చెప్తున్న'' అమ్మ.

మా బావ యినకుంటనే ఎళ్లిపొయిండు. నా మొగుడు అప్పటికే బయటపడ్డడు. తెల్లార్తె బోగి ఆయన ఇంటికే రాలే.

అమ్మ చీకటితో లేసి మా అత్తకు పొయ్యొస్తనని చెప్పి నాకాడికొచ్చి, ''ఈ రాచ్చసులు పంపియరు బిడ్డ. రేగ్గంపల బడ్తివిగదనే'' అని కొంగుతోని కండ్లొత్తుకుంది.

నేనూ ఏడ్సుకుంట నిలబడ్డ.

''సరే పొయ్యొస్త బిడ్డ. ఒళ్లు మంచిగ జూసుకో''

''మళ్లెప్పొడొస్తవమ్మా?''

''కాన్పైనంక ఒస్తలే'' అని అవ్వ ఎళ్ళిపోయింది. అప్పటికి తెలతెలవారుతుంది.

గ్రామ్స్: LUNANICORP దీపావళి శుభాకాంక్షలతో ✆ 37363,37364

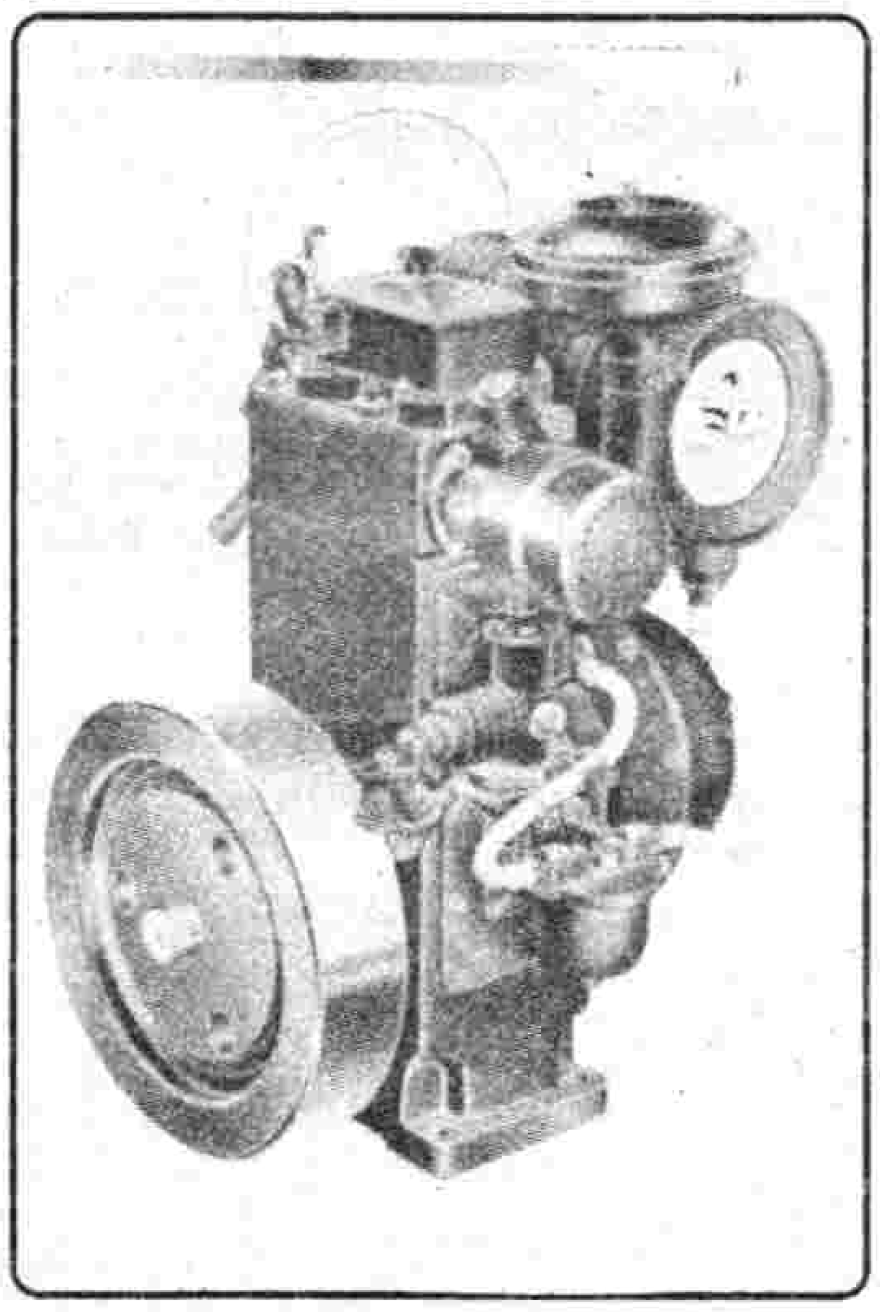

లునాని కార్పొరేషన్
పూనమ్ ఏజన్సీస్

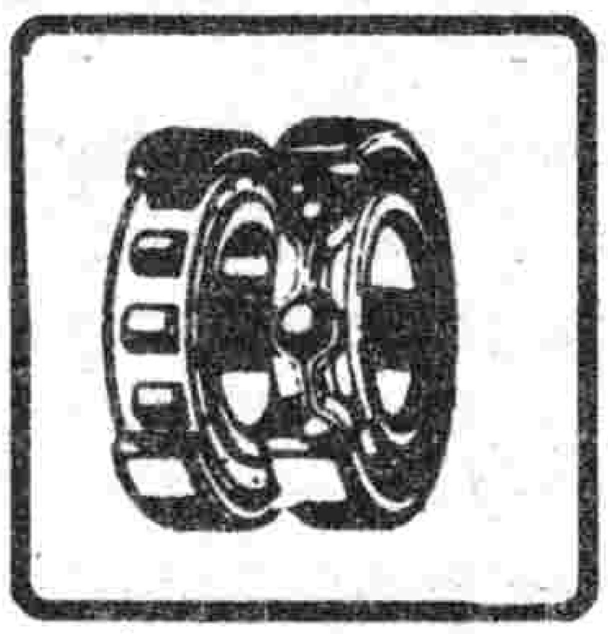

మోతేవారి సత్రవు ఎదురుగా,

ఏలూరు - 534 002.

బ్రాంచి: గూడ్స్‌షెడ్ లేన్, తారాపేట,

విజయవాడ - 520 001, PH. 421980

మా వద్ద ''సుగుణ'' & ''లూబి'' మోనోబ్లాకులు మరియు సబ్‌మెర్సిబుల్ పంపులు, ''ఫీల్డుమార్షల్'' ఆయిలు ఇంజన్లు, `B-CH` మోటారు స్టార్టర్లు, ''NBC & SKF'' బేరింగులు, 'రాశి' పి.వి.సి. పైపులు, 'పృథ్వి' HDPE పైపులు, EPC ఇరిగేషను సిస్టమ్స్, 'నేషనల్' & 'నటక్స్' సినిమా కార్బన్, 'ఫిలిప్స్' బల్బులు, 'బ్రైట్ స్టార్' రబ్బర్ రోల్స్, 'పిక్స్' V బెల్టులు, CASTROL ఇంజన్ ఆయిల్, గ్రీజు, వైర్లు మొదలగునవి లభించును.

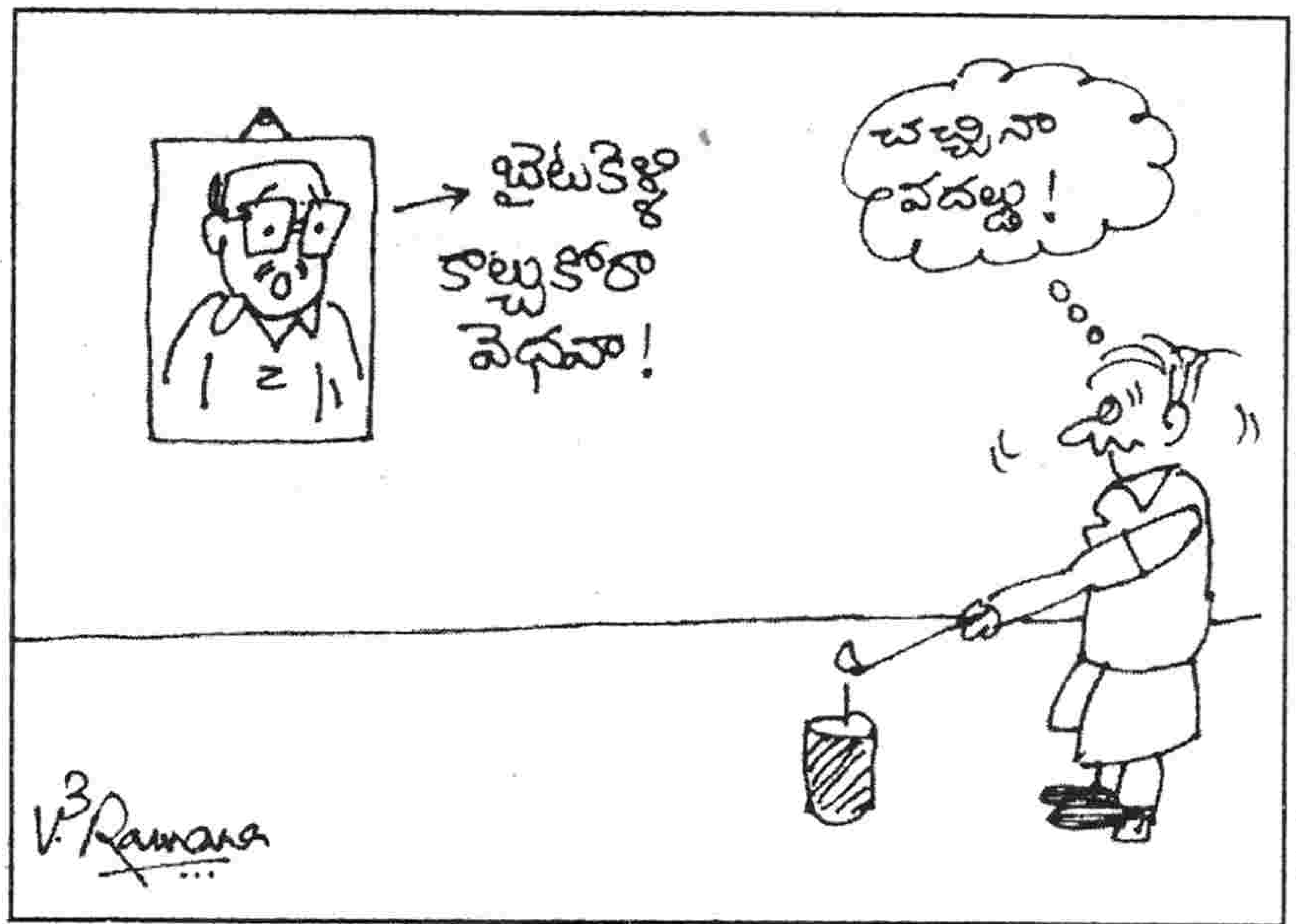

ఎన్నడన్న పాణానికి నిమ్మళంగింది లేదు. అమ్మకాడికిపోతే ఉన్నన్ని రోజులన్న నిమ్మళంగుండొచ్చు. పాణం పీక్తా వుంది. దబదబ ఆకిలూకిన సాంపేసిన. ఒక బట్ట తీసుకున్న మంచంల పండుకున్న పెద్దన్ని ఎత్తుకున్న. లచ్చిమిని గూడ తీస్కపోదావంటె ఆళ్ల నాయనమ్మ పక్కల పండుకున్నది. ఈన్నే వుండనియ్ ఏడికి బోతది. పాణం వుకుంటలే. బిడ్డను ఎట్ల జూస్తరో? ఏవో? కాసేపు అడ్కీడ్కి తిరిగిన. దాని కొరకు పోతినా మా అత్త జూసి 'పొద్దున్నే పిల్లను లేపుతున్నవేంది' అంటది. మా అత్త లేసిందంటె మల్ల బయట పడసందుగాదు. ధైర్నం జేసి బయటపడ్డ.

సంక్రాంతి రోజులాయె. బాగా మంచుకురుస్తుంది. ఈడన్న మనిషి ఆడున్నోళ్లకు కనిపిస్తలే. ఉరికినట్టె పెద్ద పెద్ద అంగలేసుకుంట ఊరిబయట చెరువు ఎంట నడుస్తున్న. చెరువుకట్టకున్న చెట్టుకేసి సూద్దుగద అమ్మ ఆడ కూసొని ఏడుస్తుంది.

పొయ్యి మీదబడ్డ. అమ్మేడుసుడు, నేనేడుసుడు.

''ఎట్ల పంపించిన్రు బిడ్డ. అప్పుడు పంపియనన్రని''

''ఆళ్లకు జెప్పకుంటొచ్చిన''

''ఆళ్లకు జెప్పకుంట ఎందుకొచ్చినవే''

''మరేం జెయ్యాలి. చెప్తె ఆళ్ళు పంపిస్తరా''

''సరే పా బిడ్డ. ఏవైతే అదైతది''

నేన్లేకపోతే ఆళ్లకెళ్లదు. 4, 5 రోజులకొస్తరనుకుంటె రెన్నెళ్లైంది, మున్నెళ్లైంది, ఆర్నెల్లైంది, ఏడాదైంది. పిల్లగాడు పుట్టిండని చెప్పంపినా రాలె. చిన్న పొరగాడు మొన్న ఆయెపాయె అన్నట్టు జేసిండు. అమ్మకు భయం పట్టుకుంది.

''ఆళ్లు రానట్టే వుంది. నేనొచ్చి తోలస్త పోదాం బిడ్డ'' అమ్మ

నాకు పిల్లమీద గుంజిస్తనే వుంది. పోరిని ఒదిలిపెట్టొస్తి ఎట్టుందో ఏవో అని. కని ఆడికి పోబుద్దిగాల్లే.

''అమ్మా! సూసుకుంట మల్ల ఆ నరకంలకు పొమ్మంటావే''

''ఏం జేస్తం బిడ్డ. ఆడ్దాని బత్కే అంత''

''ఈన్నే వుంట''

''బిడ్డ అట్లనుకోకు. మన యిండ్లల్ల ఎవ్వలిట్లన్లే''

''ఆడజేసే కష్టవే ఈడ జేస్కబత్కుతనే''

''అట్లనకు బిడ్డ. కష్టమైన, సుఖమైన, సావైన, బత్కైనా అక్కన్నే. పిలగాడు పుట్టి ఏన్నెల్లైయ్యే. చెప్పంపితె రాలైరి. ఈడికే ఏవంటరో? ఏవో? అయ్యాల్నే తొందరపడ్డ. తిప్పి పంపిస్తె పోయేదాన్ని ఎంటబెట్కు కొచ్చిన''

పెద్దోడు ఏడుసుకుంట లోపలకొచ్చిండు. అన్ని ఒక్కటేసిన. అమ్మ పట్టిచ్చుకొనట్లే ''రేపొద్దున్నే లేసి పోదాం. బట్టలు సర్దుకో'' అని కోవటి రంగయ్య ఇంట్ల పెండ్లికి అరిసెలు చెయ్యటానికి పోయింది.

కాల్జెయాడ్తలే. ఆడికి పోవాలంటే పాణంమీద కొస్తుంది. అన్నం సయించలే. అట్లనే పండుకున్న. పొరగానికింత అన్నం తినిపించిన. చీకటిపడ్డంక అమ్మ ఒచ్చింది.

''ఇంట్ల దీపవన్న ముట్టియలేదేంది తాయమ్మ'' అనుకుంట దీపం ముట్టిచ్చింది. బాసన్లు తోవటాన్కి గిన్నెలన్ని బయటేసుకుంట. ''తాయమ్మ! అన్నం తిల్లేదు''

కదల్లే మెదల్లే అట్లనే పండుకున్న.

పల్లెంల అన్నం బెట్టుకొచ్చి ముందలబెట్టింది. నేను ముట్టలే. అట్లనే పండుకున్న. అమ్మ లేపి కూసబెట్టింది. కండ్లెంట నీళ్లు సుక్కలుసుక్కలు పల్లెంల పడ్తున్నయ్.

అది చూసి అమ్మగూడ ఏడుసుకుంట ''తిను బిడ్డ తిను. తినకపోతే ఎల్తదా. నువ్వు కడుపు మాడ్సుకుంటె పొరగాన్కి పాలెట్లొస్తవు. మన రాతలే యిట్లున్నయి. ఆడిదై పుట్టేకంటే అడవిల మానై పుట్టడం మేలంట'' అనుకుంట అన్నం తినిపించింది. పెద్దనికి తినిపించి పండబెట్టింది.

ఎండెల్లేసరికి ఇల్లు జేరినం. ఇల్లూకుతున్న లచ్చివి పొరకాన్నే బడేసి పిట్టోలె ఉరికొచ్చి నడుంసుట్టు చేతులు బిగించి, కడుపుల మొఖం పెట్టి ''అమ్మ నన్నొదిలి ఏడికె బోకే'' అని ఎక్కిళ్లు బెడ్తుంది.

''ఇంకేడికి పోను బిడ్డ'' అని బిగ్గరపట్టుకున్న చేతిని. పొరగాడున్నడు. దాని నెత్తికి నూనె రాసి ఎన్నాల్లైందో! సింపిరిగుంది. బిడ్డ బక్కగైంది. దాన్ని సూస్తె ఏడుపాగలె. నేను గూడ ఏడ్చిన. అది ఆళ్ల తమ్ముడ్ని సూస్తుంది. పుట్టినకాన్నుంచి సూడలేదాయె. మద్యమద్యన పెద్దతమ్మునితో మాట్లాడ్తుంది నువ్వుకుంటు.

గిన్నెలు తోవుకుంట దొండపందిరికాడ మా ఏరాలుంది. పొయ్యిమీద అలుక్కుంట మా అత్తుంది. బాయి తానం జేసుకుంట మా బావ వుండు. పండ్లల్ల పుల్లేసి ఆయన. ఎవరు సప్పుడు జేస్తలేరు. చిన్నోన్ని సాపేసి, సాపల పండబెట్టిన. ఇంటెన్కకు పొయ్యి కాళ్లు కడుక్కున్న. అమ్మ కాళ్లకు నీళ్లిచ్చిన. ఇద్దరం మల్లొచ్చి వసారాల కూసున్నం.

బర్లకాడ పేడదియ్యలే. పేడదియ్యపో అని అమ్మ మోచేత్తోటి పొడుస్తా వుంది. పొయ్యి పేడదీసిన. చూసి సూన్నట్టు ఊకున్నరు. మిల్లుకాడికి ఒడ్లొచ్చినయ్. ఎవరు పోతలేరు. ఒడ్లు తీసుకొచ్చినోళ్లు పిలుస్తున్నరు. ఒడ్లు పట్టుకుంట నేనున్న. పదయింది. లచ్చివికి పెద్దోనికి బావ పిల్లలతోపాటుగ అన్నం పెట్టింద్రు. అక్క ఎంట పెద్దోడు గూడ బడికి పొయ్యిండు. చిన్నోడు పాల్జీకి నిద్రపోయిండు. ఆనికి తానం లేదు బోనం లేదు. ఆయన ఇంట్ల నుంచి కాలు బయటపెట్టలే. మా సంగతేందో సూద్దావని కూసున్నట్టుంది. అమ్మను పలకరించలె. నన్ను పలకరించలే ఎవరు. తినమన్నోడు లేడు. తాగమన్నోడు లేడు.

అమ్మ మిల్లుకాడికొచ్చి ''పొయ్యొస్త బిడ్డ. జాగ్రత్తగుండు. ఎవ్వరు మాట్లాడ్తలేరు. కోపంగున్నరు. ఆళ్లేవన్నా... నువ్వు సప్పుడుజెయ్యకు. ఆళ్ళు మాట్లాడినా మాట్లాకున్న చెప్పి పోవాలెగద. మీ అత్తకు గిన చెప్పొస్త'' అని లోపలికి పొయ్యింది.

''ఒదినా పొయ్యొస్త''

''ఎవర్నడిగొచ్చింద్రు. ఎవర్నడిగి పోతుంద్రు''

'ఎవన్న పంచాతి అయ్యేటట్టుంది. నా పోరిదే తప్పు' అనుకుని బల్లపీట

మీద కూసున్న ఆయనకాడికి పొయ్యి ''పొయ్యొస్త ఈశ్వరయ్య''

సప్పుడు లేదు. సరిలేదు. చెప్పులేసుకున్నదాంక చూసి ''ఆగు, ఒక్కదానివే పోతున్నవేంది, ఎట్లొచ్చింండ్రో అట్లబోరి''

''చిన్నపిల్ల తొందరపడి చెప్పకుంటొచ్చింది''

''ఆ... చిన్నగొల్లి. ఏలుబెడ్తె జీకదు. ఎన్నబెడ్తె నాకదు. ముగ్గురి పిల్లల తల్లయింది. చిన్నపిల్లంట చిన్నపిల్ల'' ఏరాలు.

ఇన్నిరోజుల నా పసంత ఆమెమీద పడ్డది. ఆ కోపమంత ఎల్లగక్కుతుంది.

''పెద్దదానివి నీ బుద్దాడపెట్టుకున్నవ్'' ఆయన.

''అట్లుంటె ఏడికి బోతం. ఆ ఒక్కపాలికి తప్పుకాయుండ్రి'' అమ్మ.

''ఏడికి బోతరో మాకైల్వదు. ఆ ... పోరగాడు ఎవనికి పుట్టిండు''

''ఈన కాన్పుకే తీస్కపోనిస్తిని. అంతమాటనకు నాయిన. నీ చేతులు బట్టుకుంట''

''రంకు నేర్చినమ్మ బొంక నేర్చిందంట. ఎవనికి పుడ్తె నాకేంది. ముందు బయటికి నడువురి''

శివాలెత్తుతుంది నాకు. ఆన్నాలుక తెగ్గొస్తె బాగుండు. పొయ్యి ఏడాదై తుంది. ఎన్నెల్ల పిలగాడెట్లుండు. పొయ్యేనాటికి అంతెంతు కడుపుంది. ఆడు మనిషా పసురవా అర్థమయితలే.

అమ్మ ఊర్లకు పోయి తిరిగి తిరిగి ఇద్దరు కులపోల్లను ఎంటబెట్టుకొని ఒంటిగంటకు మిట్టమధ్యాహ్నం వచ్చింది. కడుపుల మంచినీళ్లుగూడ పొయ్యలే.

''ఏంది ఈశ్వరయ్య ఏవో అన్నవంట ఎంకటక్క ఒచ్చి ఏడుస్తుంది''

''నేనేవన్న ఎట్లొచ్చినోళ్లను అట్ల బొమ్మన్న''

''ఇయాల కొత్తగొచ్చినట్టు మాట్లాడుతున్నవేంది. ఏడికి బోతరు?''

''లంజదానికి పోరి ఈడ వుందన్న సోయన్న వుందా? ఏగేస్కొని వురుకు తాదె చిన్నాయిన''

''మీరు తోలియకపోతె ఏంజేస్తది. ఆషడ 5, 6 ఏండ్లు ఎవలయ్యా తల్లి గారింటికి పంపియన్ది''

''నీకు తెల్వది చిన్నాయిన. దానికాడ మిండడున్నడు. పోయినదెవతన్న వారం దినాలకొస్తది పద్దినాలకొస్తది. ఏడాద్దాన్క ఎవతుంటది''

''ఏం మాట్లాడ్తున్నవో తెలుస్తుందా ఈశ్వరయ్య. అవును పిలగాడు గూడ నాకు పుట్టలేదన్నవంట. ఎవరన్నింటె నవుతరు పిలగడాడు నీకు పుట్టలేదంటె. అందర్కి కన్పించిన కడుపు నీకు కన్పించలేదా?''

''ఏం ఒదినా నువ్వుగూడ సప్పుడుజెయ్యవేంది'' మా అత్తను.

''నేనేవంటున్న మర్దైన నన్నంటుండ్రు''

''నువ్వన్న జెప్పొద్దా?''

''నేన్జెప్పేదేవుంది. ఆనికి తెల్వదా?''

''మాట్లాడిన కాడికి సాల్లేరి. పలానా తాయమ్మ ఇంట్లాంటిదని ఊర్ల ఎవర్నన్న ఏలెత్తి సూపియమను'' అని ''ఏం తాయమ్మ పంపియకుంటె అట్లబోతె తప్పుకాదా? ఈ పొలట్ల జేసేవు''

నేను ఒక్కటన్లే రెండన్లే.

చెప్పి ఆళ్ళెళ్ళిపోయిండ్రు.

అమ్మ సంచి చేతబట్టుకొని నాకాడికొచ్చి ''తాయమ్మా పొయ్యొస్తనే. నా యింటికి మల్లెప్పుడు రాకు బిడ్డ. నాకు చిక్కులు తేకు. మనకు ఇటోడు లేడు, అటోడు లేడు''

''అన్నం తిని పోరాదు రెండయ్యింది''

''వద్దు తాయమ్మ. కడుపు నిండిపోయింది ఈడికే'' అని ఎనక్కు-

దీపావళి శుభాకాంక్షలతో

మీ ప్రదర్శనకు సిద్ధముగా ఉన్న తెలుగు, ఇంగ్లీషు & హిందీ చిత్రములు

భైరవుడు (తెలుగు)
డ్రాకులా 2000 (తెలుగు)
టార్జాన్ వీరుడు (తెలుగు)
గూఢచారి 001 (తెలుగు)
ఐ లవ్ యు [illegible] (తెలుగు)
యవ్వనానికి ఒక హెచ్చరిక (తెలుగు)
దిల్ జలె (హిందీ)
BOLERO (ఇంగ్లీషు) బొడెరేక్ నటించిన
SAVE ME (ఇంగ్లీషు)
UN CONDITION LOVE (ఇంగ్లీషు)
LADY "M" (ఇంగ్లీషు)
THE BIRTH (ఇంగ్లీషు)
BREAK DOWN (ఇంగ్లీషు)
BOXING HELENA (ఇంగ్లీషు)
KNOCK OFF (ఇంగ్లీషు)
NIGHT OF THE WARRIOR (ఇంగ్లీషు)
MIGHTY HIMALAYAN MAN (ఇంగ్లీషు)

త్వరలో మా రాబోవు తెలుగు, ఇంగ్లీషు చిత్రాలు

అమెరికా వీరుడు (తెలుగు)
టైగర్ రాణి (తెలుగు)
అర్ధరాత్రి ఆడపిశాచి (తెలుగు)
BODERECK నటించిన TARZAN THE APE MAN (తెలుగు)
HOLLYWOOD ROMANCE (ఇంగ్లీషు)
CRAZY LOVE (ఇంగ్లీషు)

కోనేరు ఫిలింస్ మొబైల్: 98410 -35569 చెన్నై, ఫోన్: 4337450
కోనేరు ఎంటర్‌ప్రైజెస్ గాంధీనగర్, విజయవాడ -3
ఫోన్ : (O) 573459, (R) 577136 మొబైల్:98481-20462

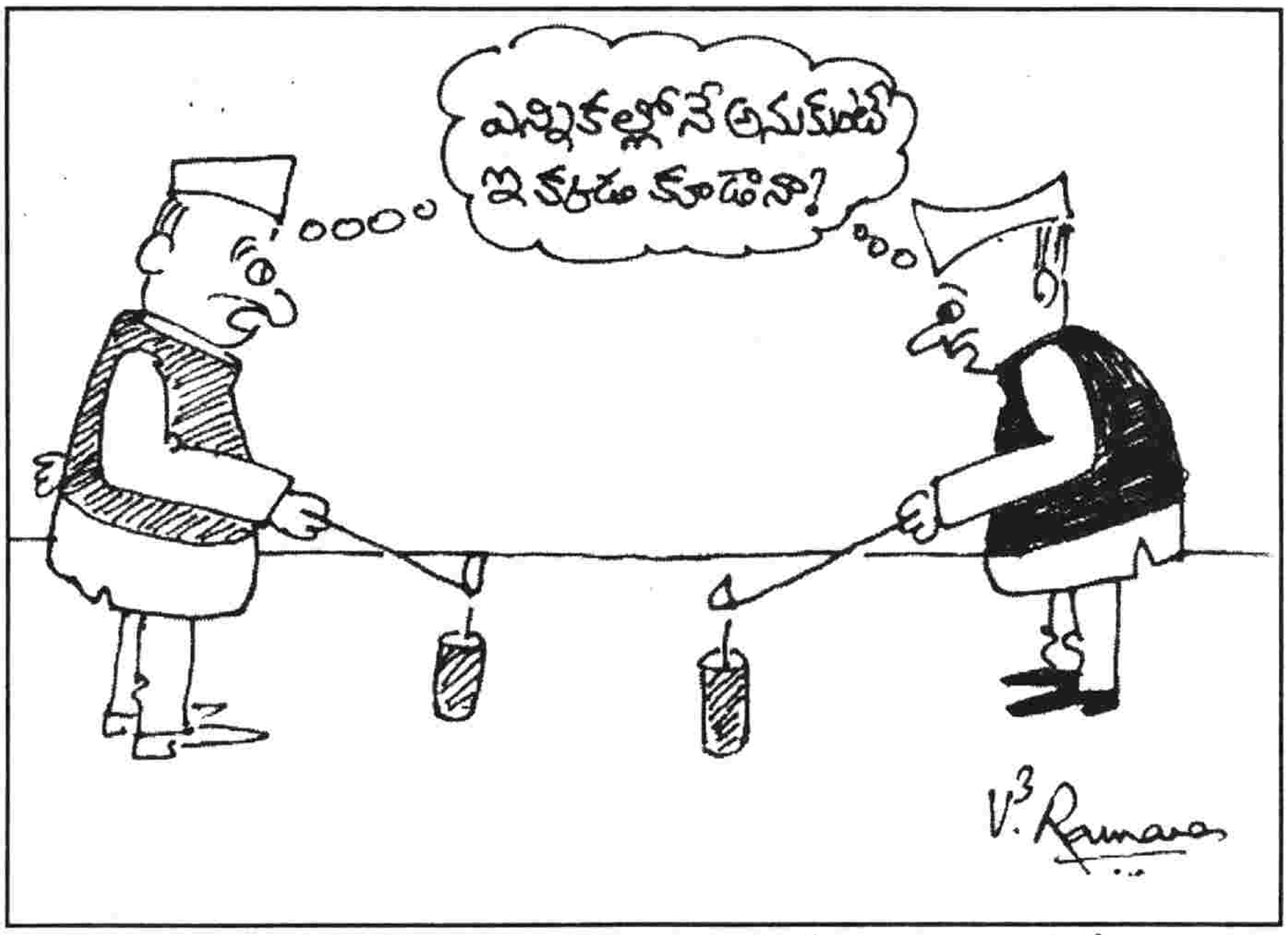

సూడకుండ సర్రసర్ర ఎళ్ళిపోయింది. కన్పించకుంట పోయేదాన్క ఏడుసుకుంట ఆన్నే నిలబడ్డ. వున్న ఒక్క ఆధారం తెగిపోయింది.

★ ★ ★

ఊరికి సర్పంచయిండు. ఊర్ల పంచాతులు చెప్పుడు. ఊరిమీద బడి తిరుగుడు. కష్టంజేసి యింట్లకు ఒక్క పైస తేలే. పొలమ్మీద ఒచ్చిన పైసలలెక్క సరిగ జూపిస్తలే. జల్సాలకు పెట్టుడుతోనే సరిపోతుంది. పొత్తుల సొమ్ము నాశనం జేస్తుంటే మా బావ వూకుంటడా?

మా బావ కొడుకు, చిన్నోడు గోళీలు ఆడ్తుగుంట కొట్లాటబెట్టుకొని, మా చిన్నోడు ఆడనని వస్తుంటె ''పోరా లంజెకొడుక. ఓడిపోతున్నని పోతున్నవ్''

''నేనేం ఓడిపోతున్నని పోతలే. నువ్వే అంత తొండితొండి ఆడుతున్నవ్'' అని నాకాడికొచ్చి ''అమ్మా అన్న నన్ను లంజెకొడుకంటుండే'' చెప్పిండు.

''అంటె అన్నడు లేరా. అట్లంటె అన్న నోరె పడిపోతది''

మా ఏరాలు అందుకొంది ''ఎవరి నోరే పడిపోయేది. నా పిల్లలమీద బడి ఏడుస్తుండ్రు నీ మొగుడు సంపాయించి పెడ్తున్నాడే. ఈ ఇంటికి శనోలె పట్టిండ్రు'' అని పెద్ద పంచాతి పెట్టుకొని, తల్కాయకు గుడ్డ కట్టుకొని పండుకుంది. రాత్రి అన్నానిక్కి పిలిస్తె రాలె. మొగుడు, పెండ్లాలు ఏవేవి మాట్లాడుకున్నరో పొద్దున్నే పయినవై తల్లిగారింటికి పోయింది. రెండు మూన్నెల్లైతుంది ఈడికి రాలె. మా బావ రెండురోజులు అత్తగారింట్ల, రెండురోజులు ఈడ వుంటుండు. కొసకు ఓనాడు పొద్దున్నే

''ఏంరా ఈశ్వరయ్య, ఏరుపడ్తెగని మీ ఒదిన రానంటుంది''

''ఇప్పుడేవైందన్న''

''ఆడోళ్లిద్దర్కి పడ్తలేదుగద''

''ఈపాలి ఒదినజోల్కి ఒస్తె లంజదాన్ని తోడ్కలు తీస్త''

''పొత్తుల ఎన్నేండ్లని వుంటంరా''

ఏరుపడ్తున్నవని చెప్పంపితే మా ఏరాలొచ్చింది. చిన్నది వినోద పుట్టి వారం అయితుంది. పురుడెల్లన్ది బయటికి రావద్దాయె. పెద్దమన్సులను, మా ఆడిబిడ్డ మొగన్నిగిన పిల్సిండ్రు. ఆళ్లు పాల్లు పంచేకాడికి నేను పోలె.

పొలాలు, చెల్కలను ఐదు పాల్లు చేసి రొండ్రొండు పాల్లు అన్నదమ్ములకు, ఒక పాలు మా అత్తకు పంచిన్రు. మిల్లు పట్టుడు మా ఏరాల్కు రాదని, నాకే ఇచ్చిన్రుగని, మిల్లుకు పైసలు కట్టియాలె. ఇంట్ల సామాను నా పెండ్లప్పుడు పెట్టిన కాళ్లు కడిగిన తాంబూలం, రెండు పల్లాలు, రొండు మంచినీళ్ల చెంబులు, ఒకటి దొడ్డకి పోయే చెంబు, బొట్టుపెట్టె, ఒక సందుక దానదంటకు ఓ నాల్గ గిన్నెలచ్చిండ్రు. మిగిల్నయి ఏమియియ్యలే. అయ్యి నా మొగుడు కష్టంజేసి కొన్నయిగావంట. ఇల్లును రెండుపాల్లు జేసిన్రు. ఏరేకాడున్న నాలుగుంటలు జాగను మా అత్తకిచ్చిన్రు. మా అత్తను యాడిష్టవైతె ఆడుండవన్నరు. లేకుంటె ఆవెకిచ్చిన జాగల రొండర్రలు ఏసిస్తవన్నరు.

''యిన్నేండ్లు పొత్తుల కల్సున్నరు. నీకు ఆడపిల్లలు లేరైరి. ఈశ్వరయ్యకు ఇద్దరైరి. పెద్దదాని పెండ్లి పొత్తుల జెయాలె'' పెద్దమనుషులు.

''పిల్లగాని యాడ జూడాలె'' బావ.

''యాడ సూసుడేందిరా అక్క కొడుకు ఎంకటేశం వుండనే వుండె'' అత్త.

''ఏం రాజయ్య నీ కొడుక్కి లచ్చివిని జేసుకుంటవా?'' పెద్దమనుషులు ఆడిబిడ్డ మొగునితో.

''అది పుట్టినకాన్నుంచి పేరే బెడ్తిరి నా కొడుక్కని''

''నువ్వు ఏవంటవు ఈశ్వరయ్య'' పెద్దమనుషులు.

''బావ ఒప్పుకున్నంక నేనేదేవుంది. ఎప్పట్నుంచో అనుకున్నదేగద'' ఈన.

''మరి పెండ్లెప్పుడు పెట్టుకుంటరు'' పెద్దమనుషులు.

''సంక్రాంతి ఎల్లినంక'' బావ.

''ఇన్నేండ్లు కల్సున్నరు. పిల్ల పెండ్లయిందాంక ఈ నెలదేనురోజులు కల్సుండురి''

వుల్ల నా బిడ్డను ఈ కంపల్నే పడేసుడిష్టంలే. లచ్చివిని మీ ఆడబిడ్డకొడుక్కిస్తవా? అని అడిగినోడే లేడాయె. అయినా నేనొద్దంటె యినోటోల్లెవలు. నా కట్లనే చిన్నతనాన జేసిండ్రు. నా బిడ్డకట్లనే జేస్తుండ్రు. నా బిడ్డగూడ నా లెక్క పెద్దమనసుల్ల బొమ్మయింది.

★ ★ ★

ఏరుబడ్డకాన్నుంచి యింటికి గూడ సరిగ్గొస్తలేడు. పొలంమీద ఎన్నొడ్లు పండినయో, ఎటు బోతున్నయో తెల్వదు. ఒడ్లు పట్టుడుతోనే సరిపోయింద. పొలం దిక్కు సూడలె. ఆ పైసలెట్లయిన యింట్లికియడు. కల్లంకాడి ఒడ్లు కల్లం కాన్నె అమ్ముతుండు. ఒక్క గింజ యింటికి రాలె. మిల్లుమీదనే యింట్లకెల్లుతుంది.

ఒడ్లు పట్టించుకుంటున్న గౌండ్ల ముత్తమ్మత్త ''ఏం కోడలా చెరువుకింద పొలవమ్ముతుండ్రు. అంత మంచిగ పండే పొలాన్ని ఏం కష్టవొచ్చిందని అమ్ముకుంటుండ్రు. ఓ పొలమ్మితె మల్ల కొంటానికి కుదురుద్దా?''

మిల్లు సప్పుడుకు మాటలు సరిగాన్పిస్తలెవ్. బెజారయి మిల్లు బంజేసి ''ఏందత్త ఏవో అంటున్నవ్. ఏ పొలం ఎవలమ్ముతుండ్రు''

''అయ్యో... నీకింక తెల్వదా? మీ పొలవే. మీ ఆయనే అమ్ముతుండు. షానా అగ్గువకు''

''ఎవరు కొంటున్నరత్త''

''ఎంకటికి అమ్ముతున్నడు''

''ఏం ఎంకటి''

''ఏం ఎంకటో నీకు తెల్వదా?''

''తెలిస్తె మల్లెందుకడుగుతత్త'' నాకేవో ఆత్రం ఎక్కువైతుంది.

ఆమె గుసగుస ''మీ ఆయన అలవాటైన ఎంకటికే'' గొంతు పెంచి ''ఊర్ల

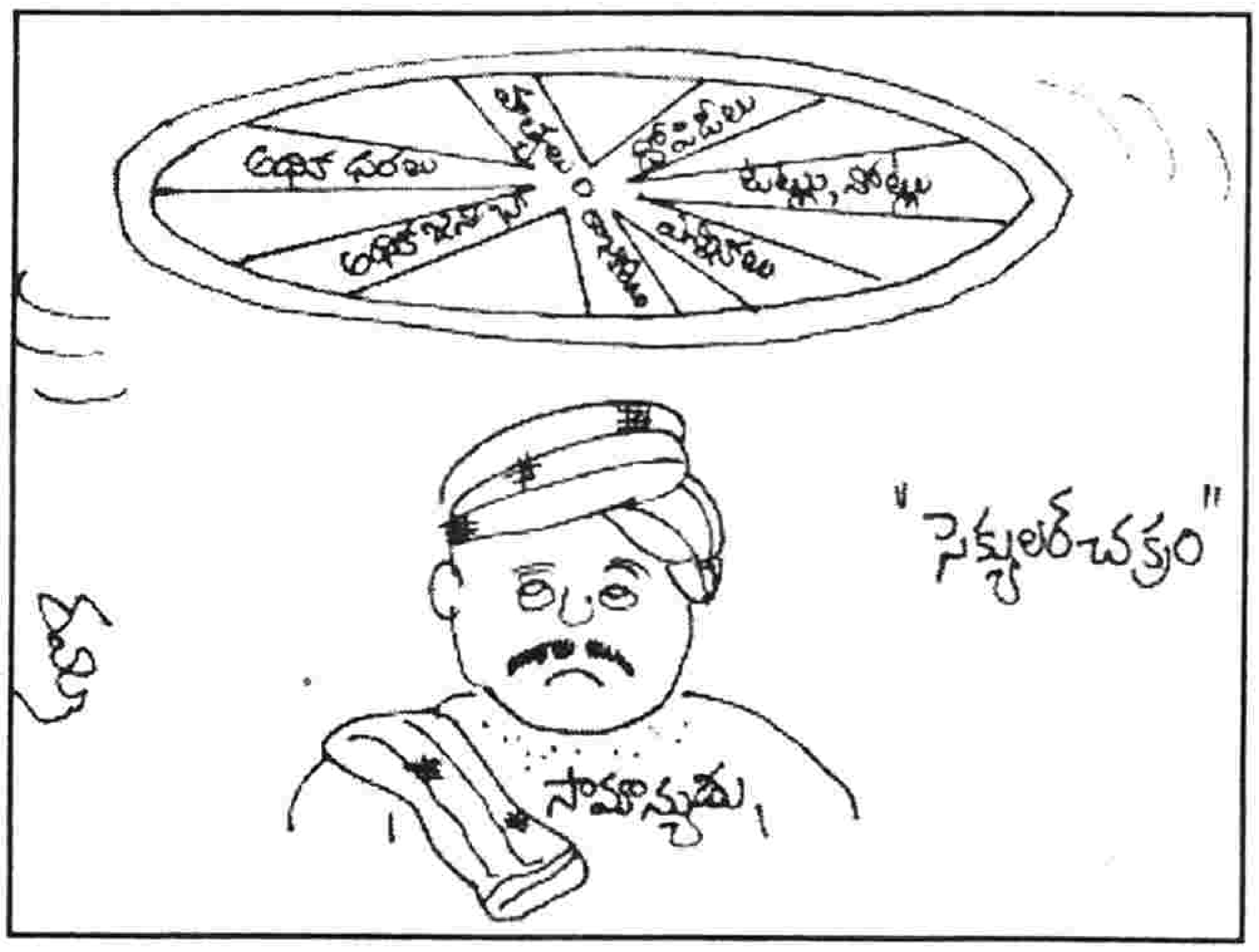

అందరికి తెలిసిందే యిది''

''ఏం జెయ్యాల్నో ఎటు దోస్తలే. జర జెప్పుత్త'' ఎవనికాడికిపోదును. ఎవల తోటి చెప్పిస్తె యింటడు.

''నేనేం జెప్త. ఆయనే ఊరికి పెద్దమనిషయే'' అని ''న్జెప్పిననిగిన చెప్పేవ్. మల్ల ఊర్ల బత్కనియరు''

''నీ పేరెందుకు చెప్తత్త''

ఆవె ఒడ్లు పట్టించుకొని ఎల్లిపోయింది.

కష్టం జెయకపోతే జేయకపాయె. ఉన్నదాన్నన్న పిల్లలకు వుంచేటట్టు లేదు. కాలాడ్తలే. చెయ్యాడ్తలె. బతివాలైన భూవిని కాపాడుకోవాలె. నేను బతిమల్తె ఇంటడా? యినడు. ఏవో పిల్లల మొఖవన్న జూసి యింటడేవో.

ఎదుర్సూసి ఎదుర్సూసి కండ్లు లొట్టలకు బొయనయ్. ఎన్నడన్న ఊని కొరకు ఎదురుసూల్లే. పన్నెండింటికి ఒచ్చిండు. పీటేసి అన్నం బెట్టిన. అన్నం తిన్నడు. పల్లెం కడిగి ఒచ్చేసరికి పండ్లల్ల పార్కపుల్లతోని గెలుక్కుంటుండు.

''పొలవమ్ముతున్నవంటగా''

''అవునమ్ముతున్న''

''నాకొక మాటన్న జెప్పలే''

''అన్ని నీకు జెప్పి చేయాల్నా?''

''ఇప్పుడేవసరం ఒచ్చింది''

''ఏవసరవైతె నీకెందుకు నా పొలం నేనమ్ముకుంటున్న, నీయమ్మదమ్ము తున్నన?''

''ఇప్పుడు నా అమ్మ సంగతెందుకు''

''లేకుంటె నీ తల్లిగారింటికాన్నుంచి తెచ్చినట్టు మాట్లాడ్తున్నవ్''

ఈ బాడుకావ్ ఇట్లనే మాట్లాడ్తడు. కోపవేవో ముంచుకొస్తుంది. కని ఆపబట్టుకున్న. పేదోని కోపం పెదవికి చేటంట.

''పిల్లల మొఖవన్న జూడు. ఇంకో పోరుంది. తర్వాత పోరగాండ్లు బతికేదెట్ల.''

''నాకు పుట్టిన పిల్లలైతెగద''

''చెప్పుకు పియ్యంటిచ్చి మూతిమీద కొడ్త''

''లంజె చెప్పుకి పియ్యంటిచ్చి కొడ్తవె. వామ్మ వామ్మ ఎంత పొగరు బట్టిందే నీకు'' అని నాల్క సందులేకుంట కొట్టిండు. రొండురోజుల్లేవలె. ఒడ్లు ఒచ్చి పోతున్నయ్. పోరగాండ్లకు ఒండిపెట్టేటోడు లేడు. ఆడు ఇంటికొచ్చి చూసిపోతుండు. మూడోనాడు లేసి మల్ల పన్లబడ్డ.

మధ్యానం ఒడ్లు రావు. అయ్యాళ బేస్తారం. తెల్లారితె శుక్రవారం. ఇల్లన్న అలుకుదామని ఇల్లలుకుతున్న ఒచ్చిండు. అమ్మో... ఎన్నల్లేంది పగటిపూట ఒచ్చిండేందో ... అనుకున్న.

ఇద్దరు పోరగాండ్లు బడికి పోయిండ్రు. చిన్నపిల్ల ఆడుకుంటుంది. రమ్మని పిలిసిండు. అది బయపడి పోలె. రెండుపైసల బిళ్ల జేబులకెల్లి తీసి చూపిచ్చు కుంట పిలుస్తుండు. అది చూసుకుంట అట్లనే నిలబడ్డది - పొయ్యి దాన్నెత్తు కొని ఒళ్ళ కూసబెట్టుకొని ఆడిస్తుండు. ఎడవచేత్తోటన్న ముట్టుకోనోడు ఒళ్ళ కూసుబెట్టుకొని ఆడిస్తుండేందో! పుర్రగిన తిరిగిందేవో! అనుకుంటున్న ఇంతెల్ల పోరిని దించి

''అమ్మ పిలస్కరాపో''

''అమ్మా నాయిన పిలుస్తుండె''

చేతులు పిడుస చేతుల్నే పట్టుకొని పొయి నిలబడ్డ.

''గుట్టకల్లి రెండెకరాల కందిచేను కొంటున్న''

భూవులమ్ముతున్నపుడు జెప్పలే. ఇప్పుడెందుకు జెప్తుండో అనుకొని ''అట్లనా''

''పైసల్తక్కువ బడ్డయ్''

అసలు పైసలుంటె గద తక్కువపడ్డానికి. నేను సప్పుడు జెయ్యలే.

''మిల్లమ్ముత''

''ఇంట్లకెట్లెల్లుద్ది''

''చెల్క కొంటున్న గద''

పొలాలు, చెల్కలు వున్నప్పుడే యింట్లకు ఒక్క పైసియలే. ఇప్పుడు రెండెక రాల చెల్కతోటి ఎల్లదీస్తడంట. చెల్క మీద పండినా, ఒచ్చేదెన్నడు సచ్చే దెన్నడు. తెలుస్తనే వుంది పైసల్దేనికో.

''చెల్కతోటి ఇంట్లకెల్లుద్దా''

''అయినా నేను బెట్టిన మిల్లది. నా మిల్లు నా ఇష్టమొచ్చినట్టు చేసుకుంట''

''నీ మిల్లయితే దానిమీద ఇన్నేండ్ల సంది కష్టం జేసిన. ఇప్పుడు నీ మిల్లు నా మిల్లని గాదు. ఇంట్లకు ఎట్లెల్లాలి?''

''పొలవమ్ముతున్నప్పుడు షెకల బడుకంట పోరగాండ్ల మొకం జూడ వంటివి. ఇప్పుడు భూవి కొంటంటె తాకటబెడ్తవు''

ఊనితోని ఏవని లాభంలేదు.

''ఇండ్ల తాకటబెట్టుడే వుంది''

''మిల్లమ్మనియ్యకపోతే నీ నగలియ్యి''

''యియి నా తల్లిగారు బెట్టినియి''

ఆనికి కోపం వూటగయితుంది. ఇంతసేపు నిమ్మలంగ మాట్లాడిండు. ఇంకాసేపుంటె పంచాతైతట్టుంది. పంచాతంటె తిట్లు, దెబ్బలేనాయె. యిల్లలికే టందుకు ఎనక్కు తిర్గిన.

''ఆగే లమ్డిముండ. మనిషి మాట్లాడ్తుంటె అట్టబోతవ్''

''ఆగి ఏంజెయ్యలి''

''ఇందాకట్నుంచి నిమ్మలంగ మాట్లాడుత్తంటె నీ కండ్లు నెత్తికెక్కు తున్నాయె. నీ నగలిన్నియ్యి మిల్లన్నమ్ముత'' లేసి నిలబడ్డడు.

''నగలియ్య, మిల్లమ్మనియ్య''

''లంజది మాటకు మాట ఎదురుచెప్తుంది'' అని జుట్టుపట్టి కాళ్లమద్దెన యిరికించుకొని నగలు గుంజుకపోయిండు.

ఈ గోలకు పోరి గుక్కపట్టింది. బాడుకావ్ ఒక్కొక్కదాన్నే అమ్మేస్తుండు. ఇంక ఇప్పుడేవమ్ముతడో? నగలు పోతె పోయినయ్. ఈ పాలి మిల్లు ముచ్చట దియనీయరాదు. నగలు ఇయాలగాకపోతే రేపన్న జేసుకుంట. అయినా అయి వుండేం జేస్తున్నయి. మిల్లమ్మితే నోట్ల మన్నుబడ్డట్టే. ఊడెన్నడు కష్టం జెయాలె. ఎన్నడు బెట్టాలె.

దసరా పండుగకు లచ్చిమిని తీస్కరమ్మంటె పొయి తీస్కొచ్చిండు. ఇప్పుడు దానికి 14 ఏడు. బానే ఎదిగింది. కట్టెపుల్లోదిగ అయ్యింది. ఆడ జైల్ల వున్నట్టుంది బిడ్డ. ఊడుకొచ్చి పిట్టోదిగ తిరుగుతుంది. తిర్గనియ్ అనుకున్న.

కోడిగూయంగ లేచిన ఆకిలూకిన, సాంపిజల్లిన, గిన్నెలు తోమిన, పొయ్య

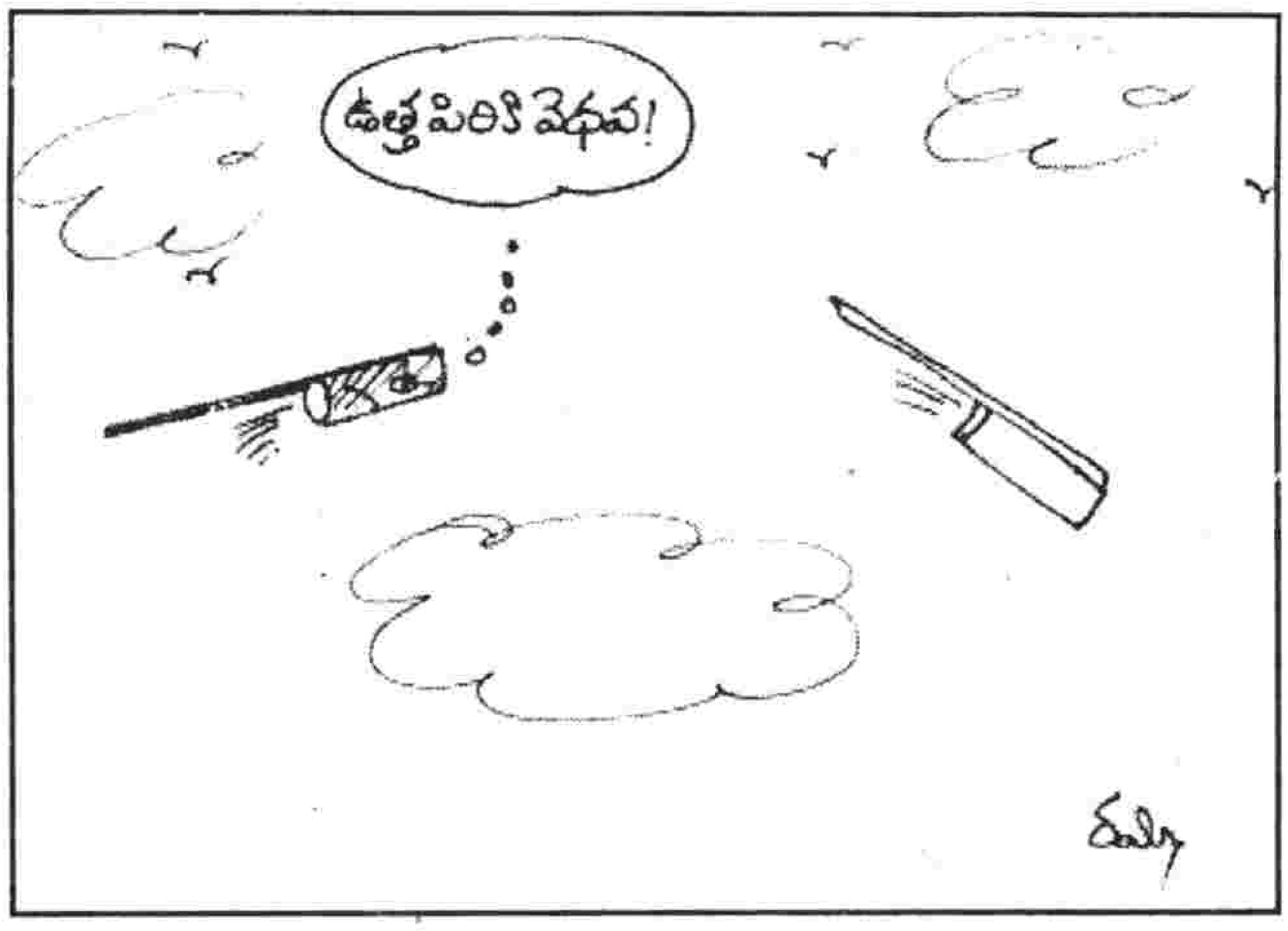

లికి కలికుండల్నుంచి కలి ఒంపి పొయ్యిమీద ఎసరుబెట్టిన. బియ్యం గాలిచ్చిన. ఇంతెల్ల తెలతెలవారుతుంది. కోళ్లగూట్ల ఓ లావుపుంజును బట్టి గంపకింద కుమ్మి, మిగిలినవాటిని ఒదిలిపెట్టిన. ఇంతెల్ల ఎసరొచ్చింది. ఎసట్ల బియ్యమేసి మొఖం కడుకున్న. అన్నం వుడికితే ఆరబెట్టి, పొయ్యిమీద నీళ్లుపెట్టి పోరగాండ్లకు లేపి మొఖం కడుక్కోమ్మని ఇంటెన్కలకు తోలిన. పక్కలు దీసి ఇల్లూకిన. ఆయన ఎప్పటోదిగ చీకటితోనే బయటపడ్డడు. పోరగాండ్లకు తానం జేపిచ్చి, కోన్నిగోసి కూర ఒండేసరికి తొమ్మిది, తొమ్మిదిన్నరయింది. అప్పటికే ఒడ్లు పెచ్చినయి. నీళ్లు కాగినయ్. తానం జేసొస్తనని ఒడ్లు తెచ్చినావని కూసబెట్టి, తానంజేసి, పోరగాండ్లకు కూడుబెట్టి, నేనుగూడ దబదబ రొండు ముద్దలు మింగి ఒడ్లు పట్టుకుంటు వున్న. ఒకరి తర్వాత ఒకరు తెగకుంట ఒస్తనే వున్నరు. పన్నెండయ్యిందట్టుంది.

పెద్దోడు ''అమ్మా నాయిన పిలుస్తుండే''

''అట్లనారా? ఎప్పుడొచ్చిండు. నేను జూడకపోతి''

''చానాసేపైతుంది. ఇంటెనక్కనుంచి ఒచ్చిండు''

''మరి ఇందాకన్నుంచి చెప్పలేదేందిరా''

''ఆడుకుంట మర్చిపోయిన్నే''

''అక్కలేదుర''

''ఆల్ల దోస్తులిండ్లకు పొయ్యింది''

''సరే పా నేనొస్తున్న''

ఆడుకునేటందుకు పోతుంటె

''తమ్ముడు, చెల్లె యాడున్నరురా''

''ఆడుకునేకాన్నే వున్నరు'' అనుకుంట ఉరికిండు ఏవన్న పజ్జెప్తనేవో అని.

ఒకావెయి పట్టి, రెండోగావెయి మెరొగెలకు పెట్టి, పొయ్యి

(మొదలు పట్టినప్పుడు సగం బియ్యం, సగం మెరొగెలుంటయ్. అప్పుడు మిల్లుకాడ వుండాల్సిన పన్లేదు. రొండోపాలి పోసినపుడు మెరొగెలు లేని బియ్యం ఒస్తయి) చేతులు కడుక్కునేటందుకు చెంబుతోటి నీళ్లిచ్చి

''మిల్లుకి గిరాకి బాగొచ్చింది యియ్యాళ''

చెంబు తీస్కోని చేతులు కడుక్కోటానికి బయటికి పొయ్యిండు. పోరగాండ్లు తిన్న ఎంగిలిపల్లాలు ఒంటిట్లనే వున్నయి. అన్నాన్ని ఇంటినిండ కళ్లెం లెక్క జల్లింద్రు. ఎంగిలిపల్లాలు తీసి దబదబ ఊకి పీటేస్తె ఒచ్చి కూసుండు. అవుతల మెరొగెలు అయిపోయినయేవో అని ఆత్రపడుకుంట అన్నం బెట్టి కూరేసిన. చెంబుతోని మంచినీళ్లు ముంచి పెట్టి పోతుంతె పల్లాన్ని కాలుతోటి ఒక్క తన్ను తన్నిండు. అన్నం, కూర కిందపోయినయ్.

''ఏంది అన్నాన్ని అట్లదంతవ్. అన్నవేవన్నది''

అవుతల ఒడ్లమిల్లుకాడోల్లు తాయమ్మో ... ఒడ్లయిపోయినయ్ జల్ది రామ్మో ... తాయమ్మో ... అని పిలుస్తుంద్రు.

''పిల్చేదాక రావు లంజె. కోడిముడ్డి, అన్ని బొక్కలే ఏస్తావ్ సువ్వర్ ముండ. మంచి మంచి తక్కలన్ని మీరు దింటరు? నేనంటె నీకు లెక్కలేదు. గంటసేపు ఎదురుచూడాల్నానే అన్నం కొరకు'' అని పొయ్యిల కొరకాసు దీసుకొని కొడ్తావుండు.

సూడసూడ వంట గంటెకు బొక్కలు, ముద్దే రావాల్నా? అయినా ఆ బొక్కలు ఆయన తినకుంటె మేవే గద తినేది. ఒక్నాడు పడ్తె ఎట్లెగురుతుండు జూడు. ఎప్పుడు మేవెట్ల తింటవ్. లెస జాగొస్తది ముండకొడుకులకు.

''నువ్వొచ్చింది నేన్జూళ్లేదు. కావాల్నని రాలేదా ఏంది?'' మొత్తుకుంట ఇంటెన్క కురికిన.

అట్లనే ఎంటబడ్డడు. బాయిసుట్టు తిర్గిన. బాయిసుట్టు తిరుగతనే వుండు. కొంగందుకుండు కొంగు గుంజుకుంటే బాయిపక్కన్న దొడ్లపందిరి కింద జొరబడ్డ. ఆడు జొరబడి బయటికి గుంజి గొడ్డును బాదినట్టు బాదిండు. కొంగంత చినిగింది. గాజులన్ని పగిలినయి. ఏడిదెబ్బలు ఆడ్నే పొంగినయి.

ఈ గోలకు మిల్లుకాడున్నోళ్లందరు ఒచ్చి సూస్తున్నరు. ఎవరికి అడ్డం ఒచ్చే దైర్నం లేదు. ఊరికి సర్పంచాయె. అప్పుడు కట్టె ఆడ పడేసి దోతిగోషి మంచిగ పోసుకుంట

''లంజ కాలుగోరుతో తీసేస్తుంది'' అనుకుంట దోతులన్ని బ్యాగుల పెట్టుకొని ఎల్లిపోయింద్రు.

ఏడుసుకుంట ఒచ్చి ఇంట్ల కూసున్న. మిల్లుకాడోళ్లందరు ఎవలొడ్లు ఆళ్లు తీస్కోని పొయింద్రు.

ఏడ్సేడ్సి సొమ్మ ఒచ్చినట్టయి ఆన్నే గోడకానుకొని నిద్రపోయిన. పోరగాండ్లు ఆడుకొని ఆడుకొని పొద్దుగూకాల ఒచ్చి ''అమ్మా .., అమ్మా'' అని గుంజి లేపేదాంక మెల్కరాలె. కోళ్లు ఇంటినిండ కొక్కరకొక్కర అరుస్తున్నయ్.

''పెద్దోడ జర కోళ్లను గమ్మనాయిన'' అనంగానే కొడుకులు కోళ్ళను బట్టి కమ్మింద్రు పెద్దోడు, చిన్నోడు.

చిన్నదొచ్చి ఒళ్ళ కూసుంది.

''అక్క రాలేదురా ఇంకా ... ఇది ఎటు బోతె అటే''

''అక్క ఆల్ల దోస్తింటి కాన్నుంచి పెదనాయినోళ్లింటికి పొయ్యిందంట. రాత్రికి ఆళ్లింట్లనే భోజనవంట. ఆన్నే పండుకుంటుదని అన్నొచ్చి చెప్పిపొయిండు''

ఏరు బడ్డాంక మా ఎరాలోల్లు పాలుకొచ్చిన యిల్లమ్మి ఊరిబయటికి పొయి జాగ్గానుకొని మంచిల్లు కట్టించుకున్నరు.

చిన్నది, చిన్నోడు ''అమ్మ ఆకలైతుందే''

''నాయినా కుండలోలన్నవుంది. చెల్లలకు, తమ్మునికి బెట్టి నువ్వింత తిన్రా''

''అఱ్ఱల చీకటుంది. భయమైతుంది. నువ్వు ఒచ్చి పెట్టు''

లేసి దీపం ముట్టించి అన్నాలు పెట్టిన. ఒళ్లంత పచ్చివుండు లెక్కైంది. పక్కలేసి పండుకున్న. పోరగాండ్లు అన్నాలు తినొచ్చి పక్కలబడ్డరు. ఆడాడి అల్సిపోయింద్రేవో ఎంటనే నిద్రపాయింద్రు. ఒస్తడేవో అని సూసిన. రాలే. అన్నం తినబుద్ధిగాలే. ఇంటి ముందల తలుపుకు, యింటెనక్క తలుపుకు గొళ్లెం పెట్టి పండుకున్న.

ఏంది ఈ బతుకు. ఒంటిమీద దెబ్బపడని సోటు లేదాయె. నాలుకొక్కటే సందు. ఎన్నాండ్లని యిట్ల బత్కాలె. ఎన్నడన్న కడుపునిండ తింటినా కంటినిండ నిద్రపోతినా, పక్కాలింటికి పోతినా. తల్లిగారిల్లు మర్చి ఎన్నేండ్లాయే. ఈన్ని జేసుకొని ఏం బావుకున్న. ఇక సక్కగైతడేవో ... అగ సక్కగైతడేవో అని ఎదర్సూసి ఎదుర్సూసి కండ్లు లొట్టలకు బొయినయి. కడుపు ఎన్నుకంట్కపోయింది. ఎన్ను ముందలికొచ్చింది. సస్తె ఒక్క పాలె పీడబోతది. పోరగాండ్లు ఎట్లన్న బత్కకపోరు. యిట్ల ఆలోసించుకుంట కునుకుదియలే.

•

కోడి కూయంగనే లేసి వచ్చేసి అన్నం ఒండి పోరగాండ్లకు యిద్దరికి అన్నాలు పెట్టి బడికి తోలిన. పోరగాండ్లు బడికి పోయేటాల్లకు లచ్చి మొచ్చింది. వున్న కొన్ని కట్టెలతోటి యిప్పటిదాంక ఎళ్లింది. లచ్చివికి చిన్నదాన్నిచ్చి

''లచ్చివి కట్టెలకు పోతున్న. చెల్లెనెత్తుకొని పెదనాయినింటికిపో బిడ్డ''

''నిన్న నాయిన కొట్టిండంట గదనే'' కండ్లల్లకు నీళ్లొచ్చినయ్ బిడ్డకు.

''మీ నాయిన కొట్టనైన్నడు లచ్చివి?''

''కట్టెలకు రేపు పొదువు లేరాదే''

''పొద్దడికి లేవు బిడ్డ''

''చెల్లెని పెదనాయినింటికాడ యిచ్చి నేనుగూడ ఒస్త'' అని పోతనే వుంది.

''నువ్వెందుకే. కొన్నే కొట్టుకుని జల్దొస్తగా'' అని యింటికి తాళం బెట్టి బైటపడ్డ. ఊరి బయట చెరువుకట్ట దాటి, కోంటోల్ల పొలాలు దాటినంక తుమ్మెచెట్లు, చెట్లు నరికిన. మోపెడు లావులావు కట్టెలు కొట్టి తాడుగట్టి, దారెంటపోయేటాయన్ని పిల్సి మోపెత్తచ్చుకున్న. ఎండ బానే పెరిగింది అప్పటికి.

కట్టెలమోపెత్తుకొని కోంటాయన పొలంల వున్న పెద్దబాయి రాంగనే కట్టెలమోపు ఆడెత్తేశిన బిగ్గరిగగోసి పోసిన, కొంగు నడువుకు జుట్టిన, బాయి గట్టుమీద నిలబడి మా నాయినను తల్సుకున్న. ఒక్క అడుగు ముందలికేస్తే బాయిలపడ్త. కండ్లు మూసుకున్న. నా పిల్లలు ఏడుసుకుంట కండ్లల్ల మెదిలింద్రు. రెండడుగులు ఎనక్కేసిన.

నేను జస్తె నా పిల్లలకే గద తల్లి కరువైయేది. ఆనికి పెండ్లాన్ని కరువైతనా? ఆడు నేజస్తే ఇంకో పెండ్లి జేసుకుంటడు. సుఖంగ వుంటడు. నేనుండంగానే నా పిల్లల మొఖం జూస్తలేడు. నేను జస్తే పట్టించుకుంటడా, నా పిల్లల కొరకన్న బత్కాలి.

బాడుకావ్ బట్టలు మూటగట్కపోయి బెదిరిద్దావనుకుంటుడేవో? ఆడు యింటికొచ్చిన్నాడే ఆయే. రాకుంట రాకపోయే. ఎవలన్న ఏవన్న అనుకోనియ్. ఒంట్ల నెత్తురుంది. కష్టం జేసుకుంట. నా పిల్లల జూసుకొని బతుకత. ఎనక్కొచ్చి కాళ్జేతులు, మొఖం కడుక్కున్న. కడుపునిండ నీళ్లు తాగిన. కొంగుతోని మొఖం తుడ్సుకున్న. బలం ఒచ్చినట్టైయింది. కట్టెల మోపు ఏగేసుకొని ఒక్కదాన్నే ఎత్తుకున్న. ఇంటిదారి పట్టిన.

ooo

ఇప్పుడు ఊర్లెకు కరంటొచ్చింది. సిచ్చు ఒత్తితె జాలు మిల్లు ఆనయితుంది. ఇన్నొద్దులు మిల్లు నడువాల్నంటే ఇంజన్ల డీజిల్ పోసేది. డీజిలింజను ఆన్‌గావాల్నంటె యాండిల్ పట్టుకొని తిప్పాలె. ఇంజనానయే సరికి కడుపులు పేగులు నోట్లకొచ్చేయి. కరంటొచ్చినంక సుత మిల్లు పట్టెందుకు చాతగాట్లే. కాసేపు నిలబడ్తె కాళ్లు గుంజుతున్నయ్, నడువులు గుంజుతున్నయి. ఇన్నొద్దులొదిగ చాతగాట్లే. ఊరు చిన్నబస్తీ లెక్క అయింది. ఊర్ల ఒక్క మిల్లు మూడు మిల్లులయినయ్. వానల్లేవు. చెరువులు నీళ్లు లేవు. బావులల్ల నీళ్లు ఎండిపోయినయి. ఎరువులేసేటందుకు పైసల్లేవు. చానామంది భూవులు బీడుపెట్టింద్రు. మిల్లుకి గిరాకి తక్కువైంది.

ఆయనకిప్పుడు ఊర్ల సర్పంచిగిరి లేదు. ఎప్పటిలెక్కనే తింటడు. తిరుగు తడు. పంతడు. దెబ్బలు వట్కు కొడ్తలేడు. సాగిచ్చుకునేటియన్ని సాగిచ్చుకుంటనే వుండు. తానం జెయడు. దోతిడువడు. మూడురోజులు గానియ్ వారంరోజులు గానియ్. నీళ్లు గాసి జెయమంటె జేస్తడు. లేకుంటె లేదు. ఇన్నొద్దులు రోజుకు రెండుసార్లు తానం జేసేటోడు. టినోపాళ్ల ఎయ్యని దోతి తొడగనోడు.

''నన్ను తినవంటలేదు. తాగవంటలేదు. తానం జేపిస్తలేద''ని కన్పించినోని కల్ల చెప్పుకుంట తిరుగుతుండు. కొందరికాన్నయితె ఏడుస్తుండంట. దెబ్బలకు బదులు యిట్ల పచారం చేస్తుండు.

మొగోడు ఏడ్చేసరికి సూసేటోల్లకు ఎట్లుంటది ఆళ్లొచ్చి

''ఏంది తాయమ్మ ఈశ్వరయ్య అట్లయిండు. ఊర్ల పెద్దమనిషిగున్నోడు పిచ్చోనితీర్గ అయ్యిండు. జర అరుసుకొమ్మ''ని నాకు జెప్పెటోళ్లేగని, ఆనికి ఒక్కరు చెప్పరు. ఆయన పని ఆయన చేసుకోవటానికి బరువా? నేనేవన్న వుత్తగుంటున్ననా?

పంది తిన్నట్లు తింటడు. ఒంటికిసోయి లేదాని ఈ మద్దెన బాగా కోప మొస్తుంది. ఒంట్ల బలం వుడిగిపోయేవో. అయినా ఇన్నేండ్లని యిట్ల జేయ. విస్వాసంగ వున్న కుక్కన్న ఎన్నడన్న కోపమొచ్చి కరుస్తది. నేనంతకన్న అద్వాన వైతిని. ఒంట్లు చీవునెత్తురు లేకుండ పోయిందా ఏంది? ముసల్దాన్నయినా ఇదే బత్కాయె. బెదుర్తా వుంటె బెదిరిచ్చుకుంటరు.

ఈని సంగతి చూద్దామని 8 దినాలు తానానికి నీళ్లు పెట్టలే. ఆడట్లనే తానం జేయలే. మూడు దోతులిడిసిండు. నాల్గోది ఒంటిమీద నల్లగ మసిగుడ్డ లెక్కైంది. దొతుక్కోడు తానం జేయడు.

పదిగంటలకు అన్నం యాల్లకు పీట్లేస్తె వచ్చి కూసుండు. అన్నం పెట్టిన తింటుండు. నా కడుపు మండుతుంది.

''ఎన్నిరోజులని అట్లుంటవ్. తానం జెయక. మందిల నన్నెందుకిట్ల బదునావ్ జేస్తవ్? ఎన్నాండ్లనిట్లజేస్తవ్?''

''నువ్వు తానానికి నీళ్లు బెట్టినవా?'' తినుకుంటనే

''నేను బెట్టాల్నా? కడుపుకు తింటవుగని ఒల్లు సోయి లేదా?''

''దోతుల్లేవు'' అని మాటలు జూడు ఎట్లుంటయ్.

''దోతుల్లేకుంటె ఉదుక్కోవాలె. ఎన్నాండ్లరుడవో నీకు. ఎన్నేండ్లని నాతోటి జేయించుకుంటవ్? పొద్దుదాంక ఏంజేస్తున్నవ్? పైస పని చెయ్యవైతివి. ఎంతకని చెయ్య ఒక్కదాన్ని, ఏడికని వుర్క. దున్నపోతులెక్క తింటవ్ గని

వయసు మీరుతోందని మీరు దాంపత్య సుఖాన్ని దూరం చేసికోవద్దు

జిన్‌సెంగ్ కలిసిన ఫాంథర్ 69 క్యాప్సూల్స్ తీసికొని

సంతృప్తికరమైన దాంపత్య సుఖాన్ని మీ సొంతం చేసికోవచ్చు

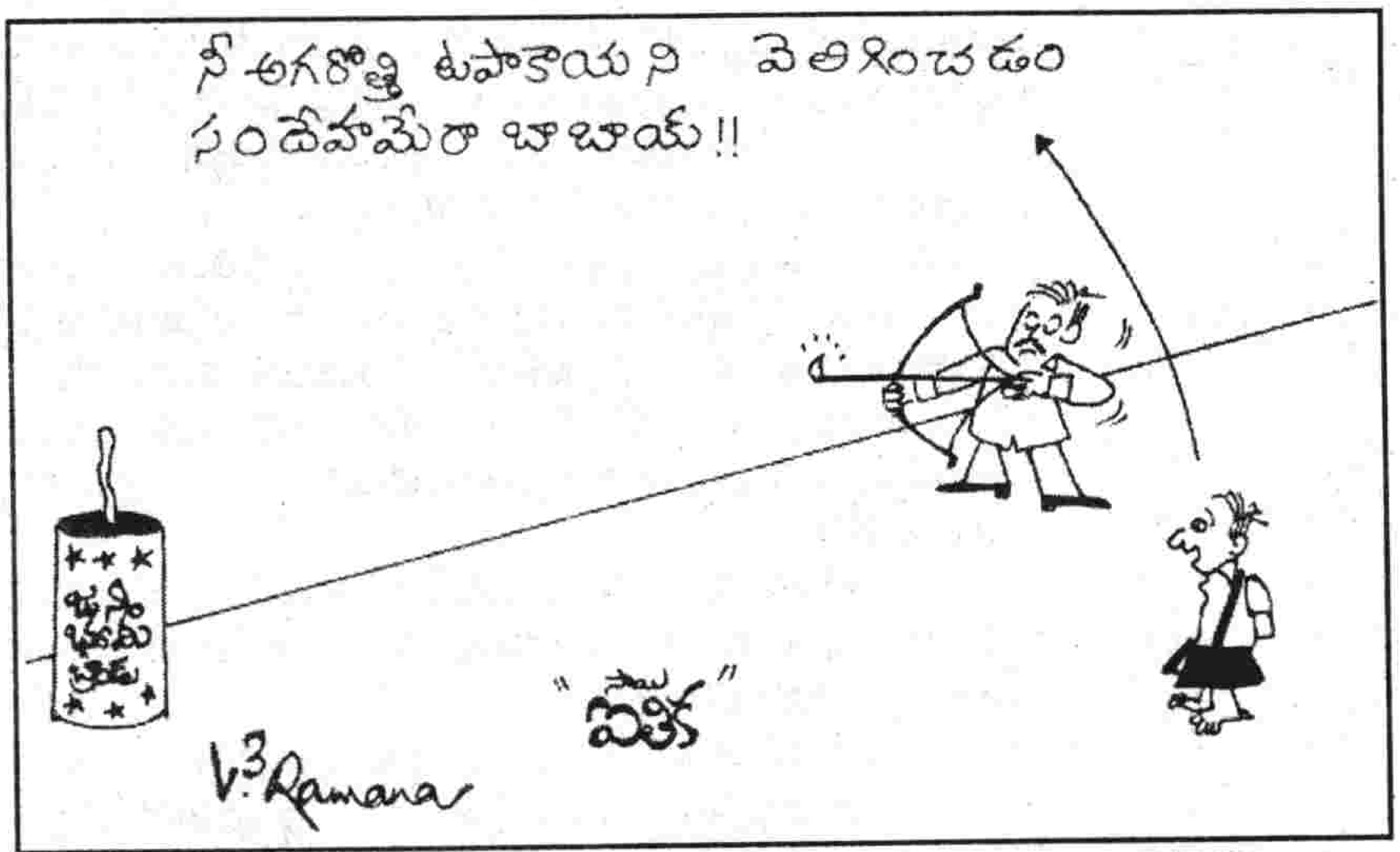

దోతులుతుక్కోను చేతగాదా?''

అన్నం తినేటోడు లేసి నిలబడి ''సువ్వర్ ముండ ఊకుంటా వుంటె నెత్తికెక్కుతున్నవ్. దున్నపోతులెక్క కనిపిస్తున్నానే నీకు లంజదానా?''

''గుడ్డ మూతి నడిచిందిగని పౌరుషం పోలేదింక''

ఎంగిలి చేయితోని మీదికురికొచ్చిండు.

''ఏంది అట్లురుకొస్తున్నవ్. కొత్తవా? కొట్టు''

పండ్ల పటపట కొరుక్కుంట చేయి గడుక్కోని బయటపడ్డడు. ఇంకేటికి ఆళ్ల అక్కోలింటికే. మా ఆడిబిడ్డోళ్ళు కూడా వూరికొచ్చి 3, 4 ఏండ్లు అయితుంది. మా యింటికి కొంచెం దూరంల్నే అల్లిల్లుంది. మా ఆడిబిడ్డోళ్ళు ఈడికొచ్చినకాన్నుంచి ఆళ్ళుగూడ సతాస్తావున్నరు. ఊ అంటే ఆ అంటే ఆళ్ళ అక్కోలింటికి ఉరుకుతడు.

○○○

అక్కోళ్ళింటికి పోగానే అల్లుడు ఎదురుంగ కనపడ్డడు. చెప్పులిడుసుకుంట ''ఎప్పుడొచ్చినవ్ ఎంకటేశం. బాగున్నవా?''

''బాగానే ఉన్న. మీరు బాగుండ్రా'' అని మంచంమీద సోటు సూపిస్తె కూసుంట

''ఆ ఆ... బాగానే వున్న. ఒక్కనివే ఒచ్చినట్టుంది లచ్చివిని తీస్కరాలేదా?''

''అయ్యకు బాగోలేదంటె చూసిపోదామని వచ్చిన. పిల్లలకు బడి వుంది అందుకని తీస్కరాలేదు''

''చిన్నోన్న తీస్కరాకపోయినావా?''

''ఆడుగూడ బడికి పోతుండు''

''అన్నం తిన్నావురా?'' అక్క

''ఆ ... తిన్న. ఏం తినుడో. తిన్న తిండి ఒంటికి బట్టనిస్తుందా ఆ బద్మాష్‌ది''

''ఏమైందిరా? మల్లేమన్న అన్నదా?'' అక్క

''నేను దున్నపోతు లెక్క తింటున్ననంట. దానికి బాగా కొవ్వుపట్టి కండ్లు కనిపిస్త లేదక్క''

తాయమ్మ మీద తాయమ్మ మొగనికంటె ఎక్కువ అధికారం వుంది వీళ్లకు, బిడ్డను జేసుకొని. తమ్మున్ని అంటె ఆలెనన్నంత బాధ అయ్యి కొడుకుతో -

''యిన్నావురా ఎంకటేశ. మీ అత్తనోటికి ఎంత లావుమాటొస్తె అంత లావు మాటంటుంది మానని. మన యిండ్లల్ల మొగన్ని ఎవరన్న ఇట్లన్నరా?''

''నీ పెండ్లాన్ని జర చేతులో బెట్టుకోరా ...'' హెచ్చరిస్తూ ఆడబిడ్డ మొగుడు,

''చేతులుండక ఏడికి బోర్ది'' ఎంకటేశం.

తండ్రి ముందల బిడ్డ గురించి అట్ల చెప్తున్నా ఆ తండ్రికి చీమకుట్టినట్లైనా లేదు. ఇక్కడ తండ్రి బిడ్డల సంబంధం ఎక్కడుంది. ఆడదాన్ని చేతుల బెట్టుకునే సంబంధాలే.

''ఆ తల్లి కడుపున పుట్టిందే బుద్ధులేడికి బోవ్. ఓ కంట కనిపెట్టు'' ఆడిబిడ్డ.

వరుస కోడలిమీదికి మల్లుతుందని సంభాషణ మారుస్తూ ఆడబిడ్డ మొగుడు ''మీ అత్త యవ్వారం ముదుర్తుంది. చిన్న చిన్న మాటలు పొయ్యి పెద్ద మాటల కాడికొచ్చింది'' అని

''మీ మావ జూడు ఎట్లుండు సూస్తునే దయ్యం బట్టేట్టు ఎన్నిదినాలయిందో తానం జేపించక''

చిన్నపిల్లగాడు తానం ఒగరు జేపించాలి.

''అవును మావ! తానం జెయకపోతే దోతులన్నిడు వకపోతివి'' అల్లుడు.

''అది నా దోతులుతుకుతున్నాదయ్యా ... దానికి నా వాసనే పొర్తలేదు.

''చూడంగ చూడంగ వ్యవహారం ముదురుతున్నట్లుంది'' అల్లుడు.

వెంటనే ''నేను ఇందాకన్నుంచి మొత్తుకుంటున్నదే గదరా'' ఆడబిడ్డ మొగుడు.

ఆ ముచ్చట యీ ముచ్చట మాట్లాడేసరికి పొద్దుగూకింది. గౌండ్లావె ఆటికె కల్లు తీసుకొనిచ్చింది.

''అర్రల పీటలేస్తావ్'' ఆడిబిడ్డ మొగుడు భార్యతో

మూడు పీటలేస్తె ఒచ్చి కూసొన్నారు. ఆడిబిడ్డ మొగుడు కల్లొంపుతున్నడు. కల్లు తాగుకుంట ''పొద్దుటి కంచంల పెట్కరా'' భార్యతో

''నాకు గుడ్డమూతిమడిచిందంట. ఆ లంజదంటుంది. ఆ యింట్ల వుండలేకపోతున్న బావా'' తాగుకుంట.

''బాగా పొగరెక్కినట్టుంది ఎట్ల నెగుల్తున్నవ్ మావా'' తున్క నోట్లేసుకుంట అల్లుడు.

''ఏం నెగులుడు ఎంకటేశం. దాని కండ్లకు అర్చెయ్యి మందం కొవ్వు పట్టింది''

''అట్ల పడుకుంట ఎందుకుంటవ్ ఈశ్వరయ్య నువ్వు. ఊ అను ఇంకో పిల్లను జేస్తం. అప్పుడు కరుగుద్ది దాని కొవ్వంత'' ఆడబిడ్డ మొగుడు.

''దానికి నేనున్నా, లేకున్నా ఒకటే ... బావ. అది యిట్టినదు. ఇన్నేండ్ల సంది సూస్తనే వున్నగద. మిల్లు జూసుకొనే దానికంత కొవ్వు''

''నిజవే ఏం జేసుకొని దీనికింత ధైర్నం అనుకొనేటోన్ని బానే కనిపెట్టినవ్ ఈశ్వరయ్య'' ఆడిబిడ్డ మొగడు.

''మరి మిల్లమ్మకపోయినవ్ మావ'' అల్లుడు.

''ఎన్నిసార్ల అమ్ముదావన్నా పడనిచ్చినాదయ ఆ లబ్దిముండ''

''మరి మిల్లమ్మే ఏర్పాటు జేయమంటవా?'' ఆడిబిడ్డ మొగుడు.

''అది మాట్లాడేటందుకే ఈడికొచ్చినా. టయాన్కి ఎంకటేశం గూడ ఒచ్చిండు''

''ఎవలకమ్ముదావనుకుంటున్నవ్'' ఆడిబిడ్డ మొగుడు.

''ఎవలకన్న ఒకరికి అమ్మేయాలె. దాని పొగరి దించాలె''

''మీ పక్కింటి సూరి ఓ కన్నేసి వుందించి గద దానికే అమ్మితే'' ఆడిబిడ్డ మొగుడు.

''అదేదో తొందరగ జెయ్యి బావ. లంజదాన్ని చెప్పుకింద నల్లిని నలిపినట్టు నలపాలె''

''మిల్లమ్మినంత మాత్రాన లొంగస్తదంటవా'' అల్లుడు.

''లంజదానికి పనిలేకుండ జేస్తె గని దాని కాపురం కరగదు''

''బయటికిపొయ్యి ఏరే షణ్జేస్తనంటదేవో ఈశ్వరయ్య'' ఆడిబిడ్డ మొగడు.

''దాన్ని మల్ల గడప దాటనిస్తాను'' అని ''ఎప్పుడు పొయ్యి మాట్లాడ్తవ్ బావ''

''రేప్పొద్దుటికి ఈడికే పిల్సి మాట్లాడ్త. అటుకెల్లి ఒస్తె నీ పెండ్లం సూస్తది'' ఆడిబిడ్డ మొగుడు.

''ఇంతకి అత్త అమ్మనిస్తుందంటవా మావ?'' అల్లుడు.

''నయానో భయానో చెప్పి అమ్మాలి'' ఆడిబిడ్డ మొగుడు.

''భయాన జెప్తె అది అసలినదు. మొండికేస్తది బావ''

''అయ్యా ... నువ్వైతె ముందు సూరితో మాట్లాడు. తర్వాత ఏంజేయాల్నో ఆలోచిద్దాం'' అల్లుడు.

''రేపుంటవ్ గదా ఎంకటేశం''

''రేపుంటగని ఎల్లుండి చీకటితోని లేసి పోదామనుకుంటున్న మావ'' అల్లుడు.

''ఇదేదో తేలేదాంక వుండరాదు'' మావ

''సెలవుల్లేవు ... సరె సూస్త'' అల్లుడు.

''సరె నేను రేప్పొద్దునొస్త. బావ పొయొస్త''

''అన్నం తిని పోర'' ఆడిబిడ్డ

''ఎందుకులే అక్కా''

''తినకేడికి పోతడు'' ఆడిబిడ్డ మొగుడు

OOO

ఇంటెన్కాల గిన్నెలు తోవుతున్న. పక్కింటి సూరి తిడ్తా వుంది. ఏందోలే అని పట్టించుకోలే. అది చిన్న పంచాతొస్తె పోనియదు. ఎప్పుడు ఎవల్తోనో ఒగరితోని లొల్లి పెట్టుకుంటది.

''లంజెలు రేయింబగల్లు దడదడ సప్పుడు జేసుకుంట వుంటె సండుకోవాల్నా? ఒద్దా? మిల్లుల అగ్గన్నబుట్టదు''

దీపావళి దగ్గరకొస్తుంది. ఒడ్లు బాగొస్తున్నాయ్. రాత్రి పదయ్యేదాంక మిల్లుకు యిరావం వుంటలే.

అది నన్నే తిడ్తుంది. పంచాతి పెద్దనే అయింది.

మా బావ నన్ను పిలపిచ్చిండు. నేను పోయేసరికే మా ఆడబిడ్డ మొగడు, మా బావ, ఈన కూసొని వున్నరు. 'ఈడు ఈడికొచ్చిండేందో? అది ఆడ పంచాతి పెట్టుకుంటె నిమ్మలంగ బయటపడ్డడు. ఒక్క మాటన్న మాటాల్లే' అనుకున్న.

పొయ్యి గోడవార నిలబడ్డ. మా ఏరాలు యింట్ల నుండి బయటికి రాలే. ఎవరు సప్పుడు జేస్తలేరు. నాకేవో కోపమొస్తంది, పిలిపిచ్చి సప్పుడు జేస్తలేరని. కొంచెమాగి నేనె

''ఏంది పిలపిచ్చిండ్రు. యింటికి తాళం బెట్టొచ్చిన. మిల్లుకి గిరాకి బోతది''

మా బావ ''ఏంలేదు. మీ పక్కింటి సూరమ్మ ఒచ్చి చెప్పింది. పంచాయితయిందంటగా''

''అవు అయింది. అయితేందంట''

''రాత్రయ్యేదాంక నువ్వు మిల్లు పట్టొద్దు. ఆల్లకు నిద్రుంట లేదంట'' బావ.

నా కష్టం నేను జేసుకున్నా కండ్లల్లమంటే. నా బతుకే మిల్లు మీద ఎల్తుండె. గిరాకి వున్నప్పుడే గద నాల్గుపైసలు ఎన్నేసుకునేది. పక్కింటిదాన్ని సాటు బెట్టుకుని ఈళ్ల మనుసులున్నది ఎళ్లగకుతుండ్రు. '''జనం ఒస్తుంటె

With Best Compliments From:

Ph. No.: (0884)-21408

Kanthi

Graphic Plates

ADAVI POLAM, YANAM-533 464

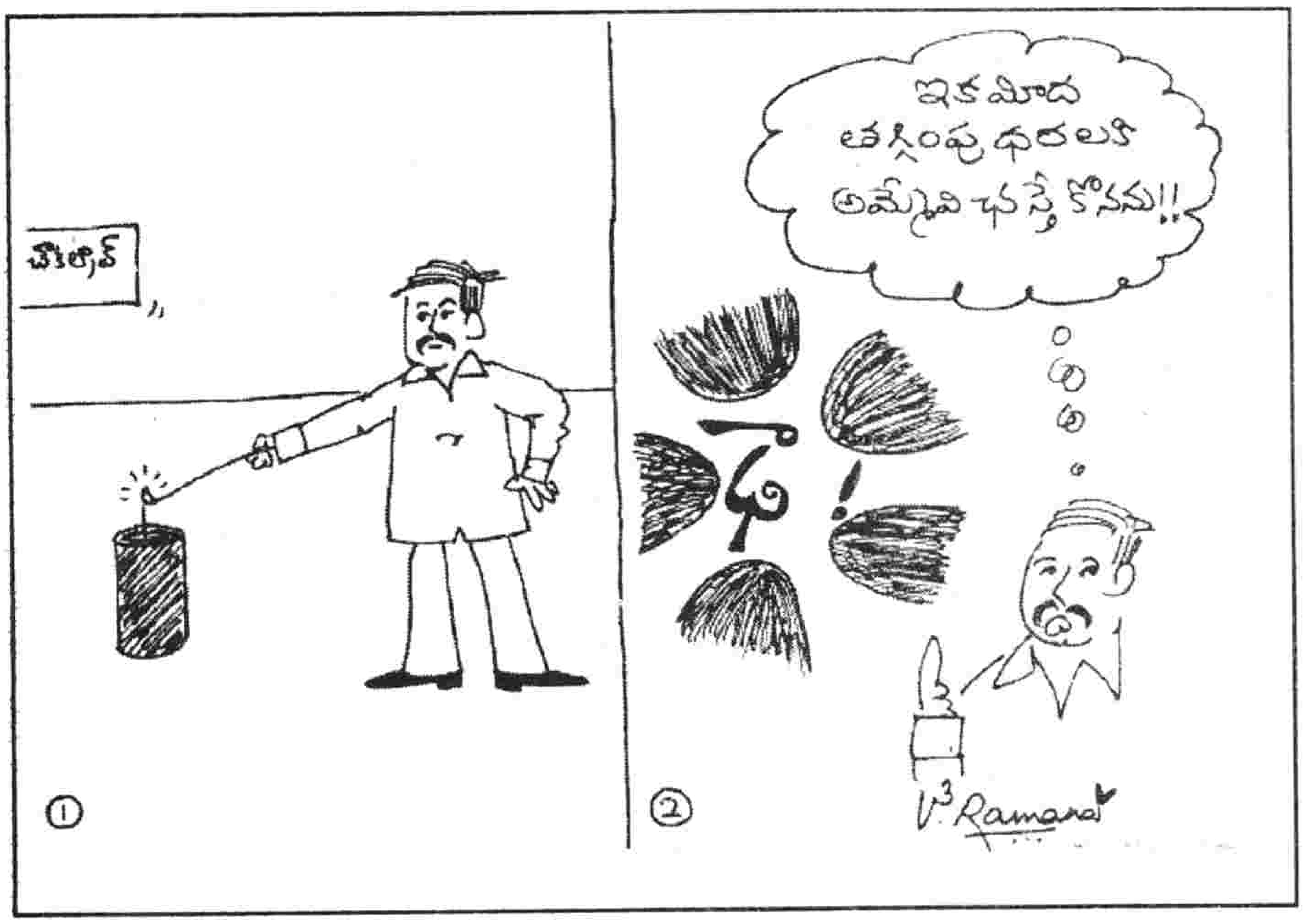

ఎట్లెళ్లగొటాలె''

''పొద్దుగూకంగానే తలుపులెయ్యి. అల్లే బోతరు'' ఆడిబిడ్డ మొగుడు.

''యియ్యాళ బోయినోళ్లు రేపొస్తరా?''

''ఒచ్చినోళ్ళుమటుకే ఆయె'' బావ

పాలు తీస్కొచ్చిన గొల్ల మల్లమ్మ యినీ యిని ''ఏంది పెద్దయ్య అట్ల మాట్లాడ్తవ్. తలుపు లేసుకుంటె పెద్దమ్మెట్ల బత్కుతది. పక్కదానికి సర్ది జెప్పుతవా? పెద్దమ్మను తలుపులు మూసుకోవటవా? ఇదేం నాయం''

''నిన్నెవరు పిలిసింద్రె మాలావు మాట్లాడ్తున్నవ్. పో ... పో ... పొయ్యి నీ పన్జుకో'' నా మొగడు. .

''తలుపులు మూసుకుంటె తిండికెట్లెళ్లాలె. మీ తమ్ముడు వుద్యోగం గిన సంపాయిచ్చిండా?''

''ఏవేవ్ ... ఈశ్వరయ్యేవన్నడు. ఆయన జోలికి బోతవ్. మే ఓటి మాట్లాడ్తె నువ్వోటి మాట్లాడ్తవ్'' ఆడబిడ్డ మొగడు.

''లేకుంటె మీరిద్దరు నెలకు శెరింత యిస్తరా?''

''ఏం మాట్లాడ్తున్నవ్. కండ్లు నెత్తిమీదకొచ్చినయా. చిన్న పెద్ద తెలుస్తలే?'' చానా కోపంగ మా బావ.

సలసలా కాగే నూనెల బూరేస్తె పొంగినట్లు పొంగుకొచ్చింది నాక్కోపం. కాణీపైస సంపాయించడు. ఇంటికడ అది పంచాతి బెట్టుకుంటె మాట్లాడడు. ఈడికొచ్చి ఈళ్లకు వొగేసుకుంట, ఈళ్లతోటి తిట్టిపిచ్చుకుంట కూసుండు. నా ఒళ్లు సలసలా కాగే నూనె లెక్క మసుల్తుంది.

''ఏ బాడుకావింటికన్న పెట్టవనొస్తిన్నా ... పొయ్యమనొస్తిన్నా ... నా కష్టన్నేసుకున్నా సూల్లేక పోతుంద్రు. ఈపాలి నా జోలికి ఏ లంజది ఏ లంజ కొడుకొచ్చినా ఎత్తి ఏడుదోసిల్ల మన్ను బోస్త''

''బాడుకావ్‌లు, లంజకొడుకులంటున్నవ్'' అని కొట్టకొట్ట ఒచ్చిండు నా మొగడు ఆళ్ళందరుండేసరికి ధైర్నం ఒచ్చినట్టుంది.

''మీ యింట్లకు బొయ్యి కొట్టుకోరి. మా యింట్లొద్దు. ఈడికి పడ్డ మాటలు చాలు'' మా బావ అని, లోపలికి బోయిండు. మా ఆడిబిడ్డ మొగడు చెప్పులు తొడుక్కొని ఆయన బోయిండు. నాకు దుఃఖమాగుతలే. నోటికి కొంగడ్డం బెట్టుకొని

నాయినో ... నాయినా ...

నాకెంత కష్టవొచ్చెకో నాయినో ... నాయినా ...

నాకు చెప్పుకునే దిక్కే లేదాయిరో నాయినో ... నాయినా ...

నాకు సావన్న రాదాయెరో నాయినో ... నాయినా ...

మా ఏరాలు యింట్ల నుంచి బయికొచ్చి ''మా యింట్ల సోకంబెడ్తవేంది. ఏవర్జావాలని''

కండ్లు తుడ్సుకొని యింటికి పోయిన. దుఃఖ మాగుతలే మల్లేడ్చిన.

ఈ గోలకు పక్కింటి గౌండల్ల పార్వతమ్మొచ్చి ''ఏంది బిడ్డ అట్లేడుస్తున్నవ్? కడుపుల పేగులు దేవినట్టు''

కండ్లు దుడుసుకొని జరిగిన సంగతి చెప్పిన.

''నీ కష్టం నువ్వు జేస్క బత్కుతున్నవ్. ఆళ్లనంగనే బంజేస్తవా? ధైర్నం జెడకు బిడ్డ. ఊకో ... ఊకో ...'' అని కొంగుతోటి కండ్లు తుడిసి కాసేపు కూసొని ఆ ముచ్చటీముచ్చట చెప్పి పోయింది.

ఇట్ల రెండురోజులు గడిసినయి. పదకొండయినట్లుంది అన్నం తింటున్న. మా ఆడిబిడ్డొచ్చింది. లేశి, కూసొమ్మని పీటేసిన. కూసుంది. అన్నం తిన్న దాంక ఏం మాట్లాల్లే. అన్నం తిని, కంచం కడిగి బోర్లించొచ్చి బొట్టుపెట్టి కూసున్న.

''చీకటయ్యిందాంక అట్లనే ఒడ్లు పడ్తున్నవంట. చెప్తింటలేవంట. ఇక సూరమ్మ నిన్ను యింట్ల నుంచి గుంజికొడ్తదంట'' మా ఆడిబిడ్డ.

నాకు కోపమాగలే ''గుంజి కొడ్తన్నదాన్ని, ఇన్నదాన్ని ఇద్దర్ని మలేసి కొడ్త.''

మా ఆడిబిడ్డ లేసి ఎళ్ళిపోయింది.

మా బావ యింటికి పిలిపిచ్చి తిడ్తరు. ఇప్పుడేవో ఇంటికొచ్చి బెదిరి స్తున్నరు. ఏంది ఈళ్లు శనోలే నా ఎంట బడ్డరు.

అన్నం తిని అప్పుడే నడుం వాల్చిన. ఈన బల్లెపీట మీద పండుకుండు. ఎంకటేశం వచ్చిండు.

''ఎప్పుడొచ్చినవ్ నాయినా?''

''మొన్ననే ఒచ్చిన'' ఎంకటేశం.

''మొన్నొచ్చి యియ్యాల్టిదాంక రాలేదు. నువ్వు ఒచ్చినవే అని ఎవలన్న జెప్పలే''

''ఆ ... పనుండి రాలేదు''

''లచ్చివిగిన బాగుందా? పిల్లలెట్లుంద్రు?''

''అంత బాగనే వున్నరు''

బల్లెపీటమీద పండుకున్నోడు లేసి కూసుండు.

''కూసో ఎంకటేశం'' అంటె మావ పక్కన కూసుండు.

కొంచెంసేపు ఆ మాట యీ మాట మాట్లాడి ''పక్కింటి సూరి పంచాతి పెట్టుకుందటగా''

''అవు వెంకటేశం నెగల్నిస్తలేదు'' ఈన

సూరి పంచాతి పెట్టుకున్నప్పుడు ఒక్క మాటనలే. చిన్నగ జారుకున్నాడు. ఆళ్ల అన్నింటికి పిలిపిచ్చి తిట్టిచ్చిండు. ఇప్పుడిట్ల మాట్లా డ్తుండు. చిత్రంగుంది.

''అవును నాయినా''

''దానికి మిల్లుమీద కన్నుపడ్డదేవో అత్త''

''దానికి కన్నుబడ్తె మనవేం జేస్తం నాయినా''

''పోని మిల్లమ్మరాదత్త ఎన్నేండ్లని కష్టపడ్తవ్''

నా గుండెల రాళ్లు బడ్డయ్. ''మిల్లమ్మితె ఎట్లెల్లుతదింట్లకు''

''కష్టపడి యిద్దరు కొడుకులను సదివించినవు. ఆళ్ళు పెద్ద వుద్యోగాలే చేస్తున్నార గద. నెలకింత పంపియమని నాళ్ళను.''

ఎవని కొడుకులు. కొడుకులు పంపిస్తరంట. ఇల్లు బాగుచేస్తెందుకు పైసల డిగినప్పుడు ఆళ్లన్న మాటలు యాదికొచ్చినయ్ ...

దసరా పండుగకు కొడుకులొచ్చిండ్రు. రమ్మని బస్సు కిరాయిలు పంపిస్తె లచ్చివిగూడ ఒచ్చింది. కోడండ్లు ఆళ్ల తల్లిగారిండ్లల్లకు పాయిండ్రు. పండగయి పోయింది. లచ్చివి అత్తగారింటికి పాయింది. ఊర్లనేనాయె.

కొడుకులిద్దరు ఒక్కతాన కూసాని మాట్లాకుంటుండ్రు. యిల్లు ముచ్చట అడుగుదావని పాయ్యి,

''వానొస్తె యింట్ల వుండొస్తలేదురా. మిద్దె కూలిపోయేటట్టుంది. మన్ను బోయించినా కురుస్తనే వుంది. బెంగుళూరు పెంక కప్పిస్తె ఎట్లుంటదిరా?''

''కప్పిస్తె బానే వుంటది'' పెద్దోడు.

''ఎవరు గప్పియాలె'' అన్నాడు.

''ఎవరో కప్పిచ్చేదంటె మీకెందుకు జెప్పతరా? మీరే''

''మిల్లుమీద పైసలొలెవ్వా?'' పెద్దోడు.

''ఇన్నాటోదిగ వున్నాదిరా. ఊర్ల ఒకటికి మూడు మిల్లులయినయి''

''మాయింట్ల చెట్టగాస్తున్నయా పైసలు'' చిన్నోడు.

ఎన్నడన్న నోరు దెరిసి ఒక్క పైసడగలే. ఇప్పుడు అడిగేసర్కి నా కొడుకులకు ఎంత కోపం ఒస్తుంది అనుకొని

''పైసలు చెట్లకు గాసేదుంటె నేనే ఓ చెట్టు బెట్టుకుంటగదరా. మిమ్ముల్నెందుకు అడుగుత''

''మా దగ్గర పైసల్లేవు మాకే ఆడికాడికి అయితుంది'' చిన్నోడు.

''ఏ నెలది ఆ నెలకే సరిపోతుంది'' పెద్దోడు.

''ఇంజనీర్లైతిరి జీతాలు ఎక్కువే వుంటయంట గద''

నా కొడుకులకు చానా కోపమొచ్చింది లెక్కలడుగుతున్నని. ఆళ్లు నన్నడిగితే ఏంకాదు.

''మాకు మూటగట్టిచ్చినట్లు మాట్లాడ్తున్నవ్'' పెద్దోడు.

''మూట గట్టిచ్చేటందుకు నాకాడేవుందిర. రెక్కల కష్టం జేసిన సదివించిన''

నా చిన్న కొడుకు కూసున్నోడు దిగ్గున లేసి చెయ్యి సూపిచుకుంట.

''ఇగో ... ఇంత పొడుగు ఇంత పొడుగు బారెడు చదివించినవ్. నువ్వు చదివించినట్టు లోకంల ఎవరన్న చదివించినారు పిల్లల్ని''

''మేం చదువుకోకపోతే నువ్వు చదివిద్దువా?'' పెద్దోడు.

ఈ కొడుకుల సూసుకొనే గద మురిసిన

ఈ కొడుకులే గదు నా కష్టాలు తీరుస్తరనుకున్న

''మీతోటి గిట్ల అడిగిచ్చుకొనేటందుకేరా. సావకుంట బతికింది ఇన్ని కష్టాలు పడ్డది''

''ఎవరు బత్కమన్నరు? మా కొరకు బత్కినవా?'' పెద్దోడు.

''ఎవరు కష్టపడమన్నరు'' చిన్నోడు.

''నేను మొండిదాన్నిరా. మీ కొరకు ఎందుకు బత్కుతరా. నాకే పానంమీద తీపి. మీ కొరకు ఎదురుసూడ్డం నాదే తప్పురా. మంచిది కొడుకులారా మంచిది. బాగ బుద్ధి చెప్పిన్రురా'' ......

''ఏందత్త మాట్లాడవ్'' అల్లుడు.

''బాగుంది నాయినా చేతుల పని పోగొట్టుకొని ఆళ్లను బిచ్చమెత్తనా''

హిప్నాటిజంతో

మానసిక సమస్యలకు పరిష్కారం

దేశవ్యాప్తంగా వేలాది హిప్నాటిజం ప్రదర్శనలు ఇవ్వడమేగాక హిప్నాటిజం, సైకాలజీ, ఆరోగ్యం గురించి ఎన్నో పుస్తకాలు రచించిన **హిప్నో కమలాకర్, హిప్నో పద్మాకమలాకర్** లు మీకు హిప్నోథెరపీ చేస్తారు, సెల్ఫ్ హిప్నాటిజంలో శిక్షణ ఇస్తారు.

మానసిక సమస్యల పరిష్కారానికి... చెడు అలవాట్లు నుండి విముక్తి...

మానసిక ప్రశాంతతకు... సంప్రదించండి:

టైమింగ్స్: 9 A.M,to 1 P.M., 3 P.M. to 7 P.M | గురువారం శెలవు

హిప్నాటిక్ హెల్త్‌కేర్

కతారీ నగర్ సెంటర్, రాజమండ్రి - 533 103, ఫోన్ : 466075

''కొడుకులకాడ పైసలడుగుడు బిచ్చమెత్తుడైతదా?'' ఈన

''అయినా వినోద పెండ్లికి చిట్టేస్తున్న. తింటికి ఆళ్లిచ్చినా చిట్టెవరు గడ్తరు''

''మిల్లమ్మిన పైసలు బ్యాంకులేసి ఒచ్చిన ఒడ్డీతోని చిట్టిగట్టు'' అల్లుడు.

''బ్యాంకు లేసుడెందుకు ఎంకటేశం. నువ్వే తీస్కొని మందికెంత ఒడ్డీ యిస్తున్నావో మాకంతే యియ్యి'' ఈన.

''బానే వుంది. మిల్లమ్మినట్టే ఒడ్డీగిడ్డీ మాట్లాడ్తున్నవ్. మిల్లమ్మితే ఎన్నివేలొస్తయి. ఎంతొడ్డీ ఒస్తది''

''మోటరు, మిల్లుకు గలిపి 10 వేలదాంక వస్తయి'' ఈన.

''పదివేల మీద ఒచ్చే ఒడ్డీతోని చిట్టికెల్లుతదా?''

''మిల్లు, యిల్లు రెండమ్ముదాం'' యిదే సందని అల్లుడు.

నా యింటికి ఎసరు బెట్టేటందుకే ఒచ్చునట్టుంది శనోలె. నా కడుపుల బరాలు పేలినట్టైగెతుంది. ఏవన్న అందునా బిడ్డను జేసుకున్నోడు. నేనేవన్నా పొయ్యి దానిమీద పడ్తరు.

''వున్న నీడను, చేతుల పనిని పోగొట్టుకున్నోళ్ల నేనాడ చూల్లే నాయినా ...''

''సూరి పెద్దమనుసుల్ల పెడ్తదంట'' ఈన

_''పెట్టుకుంటె పెట్టుకోనియ్. సప్పుడు లేకుంట మిల్లెట్ల నడుస్తదని ఆళ్లనే అడుగత''

తెల్లారి అల్లుడు ఒచ్చుకుంటనే ''మావ సూరి పెద్దమనుషులల్ల పెట్టింది. అందరు గూసున్నరు మిమ్ముల్ని పిలుస్తున్నరు''

''అట్టనా. ఇగో ఒస్తున్న'' అని దండెమీదున్న కండువ భుజమ్మీద ఏసుకొని, దోతి గోసి చెక్కుకుంట చెప్పులు తొడుక్కుంటుండు.

''నావ్వాక్కనివే పోతున్నవేంది నేను గూడ ఒస్త''

''నువ్వేడికి'' ఈన.

''పెద్దమనుసుల్లకి''

''సూరికి సిగ్గులేక పెద్దమనుసుల్ల బెట్టింది నువ్వట్లనే ఒస్తవా?'' ఈన.

''సూరి పంచాతి నీతోటి బెట్టుకుందా. నాతోటి బెట్టుకుందా? పంచాయతి ఎట్లొచ్చింది. ఏవేవన్నది ఎవరు జెప్తరు?''

''వాళ్లేదన్న అడుగితే నేనున్నగద'' ఈన.

''తొందర్గ రా మావ. అందరు ఎదురుచూస్తున్నరు'' అల్లుడు.

యిద్దరు గల్సి ఎల్లిపోయింద్రు.

ఈల్లేదో మోసం జేస్తున్నరు. ఏం మోసవో అర్థమయితలే. పెద్దమనుసుల్ల అది అన్ని నా మీదనే చెప్పది. అట్లగాదు గిది గిట్ల. అది గట్లంటె నేను గిట్లన్న గిదీ ఒరుస అని నేజెప్తగని ఆయన జెప్పతడా? ఆయన ఆయాళ పంచాతి మద్యన్నే జారుకునే.

''ఓ తాయమ్మత్త జరొచ్చి గీ గంపదించమ్మో ...'' అని కూతేస్తె అప్పుడు మెల్కొచ్చింది. మూడో నాలుగో అయితున్నట్టుంది. పొయ్యి గంప దించిన.

''ఏందత్త మూన్నాల్గు సార్ల పిలిస్తెగని పల్కుతలెవు'' ఒడ్లు తెచ్చిన పున్నమ్మ.

''ఊ ... ఏంలే పున్నమ్మ. ఏందో ఎన్కటి ముచ్చట యాదికొస్తె ఆలోసించుకుంటున్న''

ఒడ్ల మిల్లు ఆన్జేసిన. ఒడ్లు పట్టుడ్లపడ్డ.

పొద్దుగూకింది. జర చీకటిపడ్డది. కోళ్లను గమ్ముతున్న. ఈన, అల్లుడు, ఆడిబిడ్డ మొగడు ముగ్గురు కల్సొచ్చింద్రు. నా మన్సుకేందో కీడన్పిచ్చింది. ముగ్గురు కల్సొచ్చిన్రు ఏం జేసుకొచ్చిన్రో అని. ముగ్గురొచ్చి బల్లెపీటమీద కూసుండ్రు. నేను ఆళ్లనే సూసుకుంట నిలబడ్డ ఏంజెప్తరో అని.

''మిల్లు, యిల్లు రెండమ్మేసిన'' ఈన

నా కడుపుల అగ్గిగుండాలు పేల్నయి.

''మీ కడుపులు గాలగదరా
మీ నెత్తి దుమ్ము బోయగదరా
మీ నెత్తిన మన్ను బోయగదరా
మిమ్ములేట్ల బెట్టగదరా
మీకు పెద్దరోగం బుట్ట
నన్నురిగోసి పెడ్తుంటిరి గదరా
నా ఎంట యిట్ల బడ్డరేందిరా?
మీకేమన్యాయం జేసిన్రా?
నెత్తిత్తు నేల బడ్డకాంచి
నన్ను కలికలి జేస్తుంటిరి గదరా
మీ కడుపుల్ల పెద్దపుండు బుట్ట
మీ కడుపుల్ల యింత యిసవున్నాదిరా
సావుకు పడగల్నే యిసముంటది
మీకు నిలవెల్ల యిసవే గదరా
మిమ్ముల కాష్టంల బెట్ట
మంచి మంచోల్లకు సావొస్తది
మీకు సావన్న రాదేందిరా''

కడుపుల మంట సల్లార్తలేదు. గూట్లున్న ఎర్రమన్ను కసికొద్దిగ ఆళ్లమీద దోసిల్లతోటి గుప్పిన.

''ఏందే లంజె మన్ను గుప్తున్నవ్. నీ పొగరన్పేటందుకేనే గీ పన్జేసింది'' అని నా మొగుడు సిగబట్టిండు.

బలంకొద్ది గజ్జలల్ల ఒక్కటి దన్నిన. పొరక దీసుకున్న ఎవజంపుడు జంపుతున్న. ఎన్నాండ్ల బాధ. అల్లుడు, ఆడిబిడ్డ మొగుడు యిద్దరు నామీదికొచ్చింద్రు. బాడుకావ్‌లను ఆళ్లను గూడ అందినకాడికి దంచిన. ఈ సందు జూసుకొని ఈ బాడుకావ్ ఉరికిండు. ఆళ్లిద్దరు ఎటోల్లు అటురికింద్రు. పొరకాడ పడేసిన.

దుఃఖమాగుతలే. కడుపుల పేగులు కల్లంకల్లం అయితున్నయి.

నన్నెందుకు గన్నవే అమ్మో ... అమ్మా ...
పుట్టిన్నాడ సంపక పొయినవే అమ్మో ... అమ్మ...
కొడుకుల గని ఏం సుఖపడ్డనే అమ్మో ... అమ్మ ..,
కడుపను నిండ కూడెరకనైతినే అమ్మో ... అమ్మ ...
కంటినిండ నిద్రెర్గ నైతినే అమ్మో ... అమ్మ ...
ఒంటినిండ బట్టెర్గ నైతినే అమ్మో ... అమ్మా ...
సీత కష్టాలు పెడ్తుంద్రు గదనే అమ్మో ... అమ్మా ...
రెక్కల కష్టంజేసి, పైస కళ్ల జూడనైతినే అమ్మో ... అమ్మా ...
నా కష్టవంత రాళ్ల పాలాయెనే అమ్మో ... అమ్మా ...
నన్నీ బందెల దొడ్లెకు తోల్తివి అమ్మో ... అమ్మా ...
నన్నడివిల బడేస్తివి గదనే అమ్మో ... అమ్మా ...
నేనెవరికి జెప్పుకుందునే అమ్మో ... అమ్మా ...
నన్ను బత్కనిస్తలేరాయెనే అమ్మో ... అమ్మా ...
సంచిందాంక నా ఎంట బడ్తున్నరే అమ్మో ... అమ్మా ...
నేనెట్ల బత్కుదునే అమ్మో ... అమ్మా ...
నాదెంత మొండి బత్కాయనే అమ్మో ... అమ్మా ...
నాకు సావన్న రాదాయెనే అమ్మో ... అమ్మా ...
నా పాణం యిసిగి పోయిందే అమ్మో ... అమ్మా ...
నన్ను నీ కాడ్కి దీస్కపోవే అమ్మో ... అమ్మా ...
నీ కొంగుల దాసుకోవే అమ్మో ... అమ్మా ...
నీ కడుపుల బెట్టుకోవే అమ్మో ... అమ్మా ...